

E-YARDIM

EVRENSEL YARDIMLAŞMA
VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

*Bir Yardım Derneğinin
Hikayesi*

ALİ BAYLAR

CİNİUS YAYINLARI
ARAŞTIRMA/İNCELEME/ELEŞTİRİ DİZİSİ

Babıali Caddesi, No. 14 Çağaloğlu - İstanbul
Tel: (0212) 5283314 — (0212) 5277982
<http://www.ciniusyayinlari.com>
iletisim@ciniusyayinlari.com

Ali Baylar
E-YARDIM
EVRENSEL YARDIMLAŞMA
VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Yayına hazırlayan: Zeynep Gülbay
Kapak tasarımı: Karen Yardımlı

BİRİNCİ BASKI: Nisan, 2007

ISBN 978-9944-126-55-7

Kitap Matbaası'nda basılmıştır

© ALİ BAYLAR, 2007

© CİNİUS YAYINLARI, 2007

Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının hiçbir bölümü yazarın ön izni olmaksızın,
herhangi bir şekilde yeniden üretilemez,
basılı ya da dijital yollarla çoğaltılamaz.

Printed in Türkiye

E-YARDIM

EVRENSEL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Bir Yardım Derneğinin Hikayesi

Ali Baylar

›CINIUS

Bir damla bile olsa destek veren herkese...

İÇİNDEKİLER

Önsöz	9
Dernek Kurma Fikri.....	11
Eski dost ve arkadaşlara haber verme	13
Mail grubu oluşturma	15
Derneğe isim bulma.....	16
Logomuz.....	19
Sloganımız.....	20
Neden E-YARDIM.....	20
Resmi müracaat ve Yönetim Kurulu:	21
Dernekler Masası'ndan görüşme talebi:	22
Dernek kuruluncaya kadar hizmetlere başlama:	25
Erzak Paketleri:	26
Erzakların paketlenmesi:	28
Erzak alırken KDV ödeme zorunluluğu:	29
İhtiyaçlı ailelerin bulunması:.....	29
İhtiyaçlı aile tespit formu:	31
Derneğin resmi kuruluşu:	33
Maddi kaynaklar:	33
Aile sayısı:	33

İnternet sitemiz:.....	34
Banka hesabımız ve siteden yayınlanması:	34
İnternet sitesinde kimlik sorunu:	35
Erzakların dağıtım problemi:	36
Kamyonet çözümü:	38
Aile sayısı artıyor:	39
Okulların açılması ve eğitim yardımı:	40
Kömür dağıtımı:	41
Muhtarların kömür dağıtımında ince hesapları:	42
Adi insanlara bir örnek:	43
Belediyelerle görüşmeler:	44
İş beğenmeyen işsizler:	45
Güzel bir program:	45
Olivium Alışveriş Merkezi	
YARDIM PLATFORMU Programı:	47
Meslek eğitim programı:	48
Bazı ailelerin birkaç yardım derneğinden aynı anda yardım almaları.....	49
Su tesisatı olmayan aile ve çözüm	50
Yakın çevremizden köstek olunması ve çıkarılan dedikodular	51
Adak et dağıtım sistemi:	53
Yardım etmek kişisel olgunluktur:	54
Kıyafet yardımı:	55
Oyuncak yardımı:	56
Oyuncak:	56
Bisiklet Hayali:	57
Kadın da anlatır:.....	57
Çocuk Arabası:	58

İnsan Hayatının Değeri.....	61
Gönül Zenginliği.....	62
Aile Ziyaretlerinden.....	65
Burası Bir İşyeri!	67
Çam Sakızı Çoban Armağanı	68
Öncelikle Bütün Gönül Dostlarına Merhaba	70
Kullanılmış ev eşyaları dağıtımı projesi:	73
Yaptığınız Yardımların Değeri	80
“HASRET”	82
Son Mutluluk	86
Televizyon kanallarıyla görüşme ve reddedilme: ...	90
Kibariye ile Kanal 6’da program teklifi:	91
Mesaj Tv’den televizyon programına olumlu yanıt:	92
Avcılar’da çadırda kalan aile:	92
Gazetelere reklam:	94
Kitap yardımlarımız:	94
Sabah gazetesindeki haberimiz:	95
Yardımların azalmaya başlaması:	96
Cemaatler, yardım kurumları ve partiler:	96
Son Günler:	99
Kemalettin TUĞCU’yu bilir misiniz?.....	101
SONSÖZ	103
KISA BİZ ÖZET:.....	107
EKLER.....	113
EK. 1 • Dernek Tüzüğümüz	115
EK. 2 • Galeri	115

ÖNSÖZ

Masa başında konuşmakla her şeyi çözeriz sanıyor, kafelerde oturup her sorunu hallediveriyorduk. Saatlerce tartışıp her konuya bir çözüm buluyor, mutlu mesut evlerimize dönüyorduk.

Sonuca ulaşmayan ve bir o kadar tartışılan konularımızdan bir tanesiydi sadece İHTİYAÇ SAHİPLERİNE YARDIM ETMEK. Hep bir şeyler üretiliyordu konuşurken, şunu yapabiliriz, bu da yapılsa ne hoş olur, şunu da yapmalı. Ama sonuç? Maalesef o en değerli ve belki de en zor olan İLK ADIMI atabilmekten aciz bir topluluktuk.

Suç tamamen bizim değildi, böyle yetiştirilmiştik biz, bir şey yapamazsınız mantığı kazılmıştı beyinlerimize hep inceden inceye, yıllarca... Hep bireysel kalıyordu çabalarımız, halen olduğu gibi, birçok

konuda olduğu gibi... Birileri bir adım atmalydı artık... İhtiyaç sahibi nüfusumuz azalmıyor aksine katlanarak artıyordu... Zengin fakir uçurumu gün geçtikçe büyüyor ve orta direk gün geçtikçe aşağıya doğru kayıyordu...

Her şeye bir adımla başladık. EN UZUN YOLLAR İLK ADIMLA BAŞLAR diyor Çin atasözü... Biz de gördük ki, o İLK ADIM aslında her şey demekmiş...

Artık korkmadan, adım adım ilerleyeceğiz, yıllardan beri konuştuklarımız, masa başı sohbetlerimiz bir noktada hayata geçme şansı buluyor. Biz aslında sizleriz... Biz de sizin gibi sadece bir şeyler — ama güzel bir şeyler— yapabilme sevdasıyla bu yola çıktık... Bu yolda destekçimiz tabii ki sizlersiniz...

Bırakalım artık küçük ayrılıkları bir kenara... Yolumuz çok uzun, idealimiz boyumuzdan büyük... Dünyaya ulaştırmak olmalı amacımız yardımlarımızı... Küçük bir damla bizimkisi... Belki bir yağmur damlası... Ama anlamsız değil... Değerini zaman gösterecek yapılanların...

Biz kimiz? Biz sizlerden biriyiz sadece...

DERNEK KURMA FİKRİ

Dernek kurma fikri: İsteyen herkes istediği insana yardım edebiliyor ülkemizde, bu konuda kimse kimseye engel olmuyor. Ama sağcı, solcu, Alevi, Sünni, Türk, Kürt derken ortaya bir sürü farklılık çıkıyor ve maalesef birçok kimse, ayrımcılık yaparak olumsuz yaklaşıyor yardım edenlere.

Çok duyarız mesela; şu adam şunlara yardım ediyor sadece. Bu firma şu cemaate yardım eder, bu adam sağcı vs. Ben bunlardan daima çok rahatsız oluyordum. Yardım edecekseniz insani hizmet edeceksiniz. Sadece kendi düşünçenize sahip olan insanlara yardım ederek ibadet ettiğinizi sanıyorsanız yanıyorsunuz. YARADAN bile farklı düşünmelerine izin veriyor yarattığı insanların, YARATICI'nın merhameti sonsuz değil midir tüm inançlara göre? O zaman nerede kalıyor merhamet kavramı?

Allah istese herkes tek bir din ve ırktan olurdu. Oysa demokratik bir düzen yaratılmıştır bizler için, İnanç konusunda seçimi bize bırakır. Zorlama yoktur dinde, ama gelin görün ki bütün fanatik dindarlar, hangi dinden olurlarsa olsunlar aslında insanlığa zarar vermişlerdir tarih boyunca.

İspanyolların Güney Amerika'da, Fransızların Afrika'da, İngilizlerin Avustralya yerlilerine yaptıkları unutulabilir mi? Bu hareketlerin arka planda hep dini cahiliyet vardır.

İnsan öldürerek ya da ayırım yaparak dine hizmet edilmeyeceğini binlerce yıldır insanlar anlamamıştır maalesef.

İnançlarım çerçevesinde, Allah'ın yarattığı tüm ihtiyaçlılara yardım ederek ibadet edecektim. Bu yardımları yaparken de insanlar arasında hiçbir şekilde ayırım yapmayacaktım. İhtiyaçlı olan HERKESE yardım ulaştırmalıydım. Sonuçta Allah'ın kullarına yardım etmiyor muydum?

Dernek çatısı altında her şey yürümeliydi. Her şey resmi olmalıydı. Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde hizmet verecektim, devletim beni seve seve kontrol etmeli ve yanlışımlı varsa da hesabını sormalıydı. Alnımız açıktı çok şükür. Amacımız ticari olmadığına göre de korkacak bir şey yoktu. Her şey resmi olmalıydı...

Bu kadar azimle çıktığım yola bugünkü aklımla

çıksam yardımlarımı resmiyete sokmadan yapardım. Hem fakirlere hizmet ediyordum, hem de devlete KDV ve diğer tüm vergileri ödüyordum. Her ay denetim görevlisi geliyordu ve ona da 100,00 YTL ödemek zorundaydım.

Hele bazen öyle bir noktaya geliyordum ki neredeyse isyan edecek gibi oluyordum. Para bulamıyordum, maddi kaynağım çok azdı, devletin bakamadığı fakirlere yardım ulaştırmaya çalışıyordum, destek yoktu, sorumluluklar çoktu. En ufak bir hatada hapse bile girme riskim vardı. Üzerimdeki yük cidden çok ağırdı.

Gayrı resmi yardım yapsaydım ne olurdu peki? Hiçbir şey... Sadece istediğim insana yardım etme hakkımı kullanır ve KDV'siz erzakları çok kolay alır ve dağıtabilirdim. Ve inanın yardım ulaştırdığım toplam 1000 aile, öyle bir durumda 2000 aile olurdu rahatlıkla.

ESKİ DOST VE ARKADAŞLARA HABER VERME

Yıllardır beni tanıyan ve birçok konuda fikirlerimizi paylaştığımız arkadaşlarımı tek tek arayıp projemden bahsetmeye başladım.

Kimisi, bırak bu işleri, sen mi kurtaracaksın memleketi, diyordu.

Kimisi, mükemmel bir fikir ve proje ama maddi

olanaksızlıkları nasıl çözeceksin?

Bazısı, Allah yardımcın olsun diye dua ediyordu sadece...

Konuşanların çoğu baştan ümitsiz vaka idi. Onları bir kenara iterek, benim gibi düşünenlerle daha sık görüşerek, onların da projelerini bu projemize adapte etmeye gayret gösterdim.

Aslında çok hoş projeler de çıkıyordu konuştuğça.

- Fakir mahallelerde ÇAMAŞIRHANE projemiz oldu mesela bunlardan birinde. Bir yer kiralayacaktık, çamaşır makinesi fabrikalarından sponsor isteyecektik. Deterjan fabrikalarıyla görüşüp, deterjanı da bedavaya alacaktık. Belediye destek verirse

suyu da onlardan alacak ve ihtiyaçlı ailelere, belli standartlar koyarak, ücretsiz amaşırhane hizmeti verecektik. Sponsorlar makineleri ve deterjanları ayarlayacaklar ve reklamlarını yapacaklardı sponsorluk karşılığında...

- Bedensel engelli ve ihtiyaçlı insanları, sponsor firmalarda işçi olarak çalıştıracak ve sigortalı olmalarını sağlayacaktık. Birçok bedensel engelli ve ihtiyaçlı insanımız maalesef bu hizmetlerden mahrum.

Konuştukça proje üretiyorduk ve bu beni çok mutlu ediyordu. Biz kesin çok güzel şeyler yapacaktık. Zeki insanımız aslında kafa yorduğunda çok güzel fikirler çıkıyordu ortaya...

MAİL GRUBU OLUŞTURMA

Dernek kurulması için koştururken, bir yandan da internet üzerinden maillerle yardımsever gönüllüler bulmaya çalışıyordum.

e-yardim adıyla yahoo mail grubunu açmış, yüzlerce gönüllüye gelişmelerden haberdar ediyorduk. Toplantıları, paketleme günlerini, programları posta yollayarak tüm gruptakilere bildiriyordum.

Büyük bir heyecanla yazdığım o mesajlara bazen tek bir cevap alamadığımında sinirleniyor, bazen terör estiriyordum grupta. Sonra anladım ki, ne yaparsam yapayım insanları oturdukları koltuk-

lardan kaldırmayı başaramıyacaktım.

Binlerce mail atıyordum o dönemlerde, projeden bahsediyordum... Binlerce mailden sadece 3 –5 kişi geriye dönüyordu, hiç kimsenin ilgisini çekemiyorduk nedense. Hatta bazısı beni rahatsız etmeyin diye küfürler de savuruyordu. Hele bir tanesi vardı ki bizden giden bir bilgi maili yüzünden bizleri mahkemeye vermeye kalktı. Rica ve özür(!) dileyerek vazgeçirmeyi zor başarmıştım bu internet kullanıcılarını.

Ne istemiştik bu insanlardan; sadece gelin, inceleyin neler yaptığımızı, beğeniyorsanız birlikte yardım ulaştıralım bu insanlara. İnanın maillerde hiçbir zaman bize maddi yardım edilmesi yönünde bir yazı yazmadım. İnsanların bize güvenmesi her şeyden daha önemliydi. Kendimizi en iyi şekilde anlatmaktı amacım. Kimse doğal olarak beğenmek zorunda değil ama hiçbir şey bilmeden de saldırıya geçilmesi maalesef bizim ülkemize has bir şey olsa gerek.

DERNEĞE İSİM BULMA

Kuracağımız derneğe bir isim bulmamız lazımdı, en uygun isim acaba ne olabilirdi? Önce amacımızı netleştirmemiz gerekiyordu, neydi amacımız? İnsanlar arasında dil, din, ırk ayırımı yapmadan, hiçbir karşılık gözetmeden yardım edecektik.

Bu düşüncemize en uygun ismi bulmamız lazımdı. Değişik isimler teklif edildi, bunlardan birkaç tanesi:

- *Dost Eli Yardımlaşma Derneği*
- *Kardeşlik Derneği*
- *Bir Damla Yardım Derneği*
- *Global Yardımlaşma Derneği*
- *Evrensel Yardımlaşma Derneği*
- *Ensar Yardımlaşma Derneği*

İsimlerin bazıları dini grupları çağrıştırıyor denildi. Global kelimesi ticari bir şirket havası veriyordu.

Amacımıza en uygun kelimenin EVRENSEL olduğu sonucuna varıldı oy birliğiyle. Doğru ya, biz evrensel bir düşünceye sahip olacaktık. İnsanları

YARADAN'dan ötürü sevecek ve ihtiyaçlı olan herkese yardım ulaştıracaktık. Evrenseldi düşüncemiz ve bu isim en uygun isim olurdu derneğimiz için...

Bazı arkadaşlarımız, bu ismin sol düşünceye sahip Evrensel Gazetesi ile bir bağımız olduğu düşüncesini doğurabilir dediklerinde, onların gazete, bizim ise dernek olduğumuzu söyledik ve oy birliğiyle kararımızı netleştirdik.

Yıllar sonra bakıyorum da, keşke ismimizi EHL-İ SÜNNET VE'L CEMAAT YARDIMLAŞMA DERNEĞİ olarak koysaymışız. Nereye gittiysek kapılar yüzümüze kapandı EVRENSEL yüzünden... Meğerse insanımız kelimelerin altında ne de çok eziliyormuş. Bir evrensel kelimesi yüzünden bu kadar çok önyargıya maruz kalacağımızı nereden bilebilirdik? Siz siz olun bir yardım derneği kuracaksanız ismine çok ama çok önem verin.

LOGOMUZ

Logomuz da Evrensel ismimizin ilk karakteri olan E harfini çağrıştıracak bir anlamlı logo olsun istemiştik.

Günlerce düşündüm, nasıl bir logo yapabiliriz diye. Sonunda kafamda şekil oturmaya başlamıştı.

İki el düşünmüştüm.

Birisi yardım eden eli temsil edecekti, diğeri de yardımı alan eli.

Üstte olan el, yardım alan ele uzanıyordu.

Yardım eden elin boyutlarının daha küçük olmasını özellikle istedim. Yardım etmek tabii ki çok güzel bir şeydi ama bu kadar yardıma ihtiyaç duyan insan varken ve yardım eden de bir o kadar az iken logomuzda bunu da bir şekilde anlatmış olacaktık.

Ayrıca yardım eden insanın kendini BÜYÜK görmemesi de felsefemize uygundu. Yardım etmek sonuçta bir insanlık görevi idi ve hava atılacak bir şey olamazdı...

Logomuzun bizi en iyi şekilde yansıttığını düşünüyorum...

SLOGANIMIZ

Yaptığımız hizmetlerin bir şekilde tanıtılması gerekiyordu, doğal olarak bir de sloganımız olmalıydı. Birçok arkadaşla görüştük, mail grubunda sloganlar bulmalarını rica ettik... Sonunda kısa ve öz bir sloganda karar kıldığımız:

HER ŞEY İNSAN İÇİN!

NEDEN E-YARDIM

Evrensel Dayanışma ve Yardımlaşma Derneğinin ismi uzun olduğu için kısa bir isim bulmak mantıklı olacaktı. E-Yardım ismi kulağa çok hoş geliyordu. Onu da resmi olarak kullanmayı uygun gördük.

E-Yardım, elektronik yardım olarak da yorumlanabilirdi. Aslında derneği kurmadan önceki amacım; internet üzerinden reklamlar koyup, siteye girenlerin o reklamlara tıklamasıyla sponsorlardan destek alınmasıydı. Fakat ülkemizde bu tip bir sistemin kanuni altyapısı maalesef o günlerde olmadığı için, kanunsuz bir iş gerçekleştirme riski de olduğu için vazgeçtim.

E-yardım eğer reklamlarla çalışabilen bir sistem olsaydı, o zaman bu kadar maddi sıkıntı da çekilmeyecekti.

RESMİ MÜRACAAT VE YÖNETİM KURULU:

Derneğimizin yönetim kurulu listesi aşağıdaki isimlerden oluşmaktaydı. Burada gördüğünüz herkes ya okuldan, ya iş ortamından arkadaşlarımdı. Hepsi de gerçekten iyi niyetli insanlar oldukları için dernekte görev almalarını rica etmişim, sağ olsunlar kırmadılar ve bu ateşe birlikte el koydular ilk adımda. Kurucu üyeler şu isimlerden oluşmaktaydı:

1. Ali Baylar
2. Mehmet Özdem
3. Hakan Hasan Doğrugüven
4. Yusuf Sarıkaya
5. İdriş İbiş
6. Şeref Koçak
7. Sabri Gürses

2005 yılında yapılan Yönetim Kurulu toplantısı sonucunda yeni yönetim şu şekilde değişmişti:

Dernek Yönetim Kurulu		
Adı Soyadı	Görevi	Mesleği
Ali BAYLAR	Yönetim Kurulu Başkanı	Ticaret
Yusuf SARIKAYA	Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı	Danışman
Sabri GÜRSES	Genel Sekreter	Tercüman
Metin YILMAZ	Muhasip	Ticaret
Mustafa DOĞRUGÜVEN	Üye	Ticaret
Hakan DOĞRUGÜVEN	Üye	Ticaret
İdris İBİŞ	Üye	Eğitmen

DERNEKLER MASASI'NDAN GÖRÜŞME TALEBİ:

Derneğimizin resmi tüm belgelerini hazırlamış, kayıt müracaatımızı yapmış sonucunu bekliyorduk. Bir gün telefon geldi Vatan Caddesi'ndeki merkez Dernekler Masası'ndan. Dernek kurucusu ve başkanlık görevini alacak olan şahsımla görüşme talebiyle çağırıldım.

Sonuçta gizli saklı bir amacımız olmadığına göre korkacak bir şey de yok diye gittim en kısa zamanda görüşmeye.

Görevli memurlar çok içten insanlardı sağ olsunlar. Sormaları gereken soruları sordular. Sohbet edercesine sorulan soruların arkasında derin amaçlarımızı anlama gayreti yatıyordu doğal olarak:

- Neden bir yardım derneği kurmak istediniz?

Memlekette bu kadar fakir ve ihtiyaçlı varken

ben de çevremdeki duyarlı insanlarla birlikte resmi bir dernek üzerinden yardım etmek istiyorum. Kanunlar çerçevesinde yardım etmek istediğimiz için de resmi müracaatta bulduk...

- Yaşınız henüz 33, normalde yardım derneği kurucuları yaşlı insanlardır. Neden bu yaşta böyle bir hizmete karar verdiniz?

Dünyayı dolaşıyorum, ithalat ve ihracatla uğraşmaktayım ve 30 üzeri ülke görme şansım oldu. Yaşım genç olabilir ama ülkemi çok seviyorum ve dünyanın dört bir tarafında yardım dernekleri varken, neden ülkemde ben de hizmet etmeyeyim fakirlerimize? Bunun yaşla ne alakası var ki?

- Neden Evrensel? Evrensel Gazetesi ya da Evrensel Tarikatıyla bir bağınız var mı?

Onlar kimdir? Ne ilgimiz, ne bilgimiz, ne de bağlantımız yoktur kimseyle.

- Arkanızda kimler var?

Arkadaşlarım, yıllardan beri tanıdığım dostlarım, bize güvenen sponsorlar.

- Bir parti, bir siyasal düşünce, ya da bir cemaatle bağlantınız var mı?

Benim kendime ait düşüncelerim elbette var ama içimizde sağcısı da var solcusu da, Alevisi de var Sünnisi de, Türk de var Kürt de... Sonuçta ben sadece kendi düşüncelerimden sorumluyum ve birlikte hareket ettiğimiz arkadaşları temsil etme yetkim yoktur. Bizi bir araya getiren tek unsur FAKİRLERE YARDIM...

Teşekkür ettiler, bazı dökümanları imzaladım ve çıktım. Arkamdan polis memuru arkadaşlar gülüyorlardı, o anda neden güldüklerine anlam verememiştim. Şimdilerde çok iyi anlıyorum, herhalde karşlarına çıkan en saf dernek kurucusu ve yöneticisi bendim...

DERNEK KURULUNCAYA KADAR HİZMETLERE BAŞLAMA:

Dernek dökümanları verilmiş, onay bekleniyordu. Bu arada dernek depomuz ve merkezimiz kiralanmış ve temizlenmiş ve de hizmet vermeye başlamıştı bile. Erzakları standarda sokmamız gerekiyordu. Bu konuda da mutfaktan anlayan ev hanımlarının desteğini aldık. Türk yemek kültürü dikkate alındı ve en ihtiyaç duyulacak mutfak malzemeleri listelendi.

ERZAK PAKETLERİ:

Erzak paketlerinde şu ürünleri koyuyorduk:

- 2 Lt Sıvı Yağ
- 2 Kg Pirinç
- 2 Kg Şeker
- 1 Kg Mercimek
- 1 Kg Bulgur
- 2 Kg Un
- 1 Kg Barbunya
- 1/2 Kg Zeytin
- 1 Kg Salça
- 1 Kg Bezelye
- 1/2 Kg Bisküvi
- 1/2 Kg Çay
- 4 Pk Makarna
- 4 Pk Hazır Çorba
- 1 Ad Margarin

Paketlerin maliyeti: Piyasadan, alacağımız erzak paketi kadar ürün karşılığı fiyat tekliflerini alıyorduk. Ortalama maliyet 17,00 YTL- 25,00 YTL arası değişiyordu. 17,00 YTL olan ürünler kalitesiz oluyordu genellikle. 25 YTL olanlar da marka oldukları için gereksiz fiyat ekleniyordu üzerlerine.

Satın almada bayan gönüllülerimiz çok yardımcı oluyorlardı bizlere. Onlar ürün kalitesinden çok iyi anladıkları için, satın almadan önce ürünleri onlara

teyit ettiriyorduk. Bazı sahtekârlığa firmalar ellerindeki son kullanma dönemi yakın ürünleri elden çıkartmak için uygun fiyatlar verebiliyorlardı.

Amacımız netti. Kendi evimize sokmayacağımız kalitede ürünü ihtiyaçlı ailelerimize de dağıtmayacaktık!

En iyi ürünleri, en son fiyatlardan almak için ciddi çabalar sarf ediyorduk. Maddi durumumuz belli, ihtiyaçlı aile sayısı da çoktu. Bir tane fazladan erzak alabilirsek, bir ihtiyaçlımıza daha yardım ulaştırabilecektik.

Erzak maliyetini düşürebilmek adına hazır paket almak yerine, çuvallarla satın alıyorduk bazı ürünleri. Mesela pirinç, mercimek 50'şer kiloluk çuvallarla alındığında 1,00 YTL daha ucuza mal oluyordu. Bu da her 25 erzakta 1 erzak fazladan kazandırıyor bize.

Hafta sonlarında paketleme günlerimiz oluyor ve müsait olan herkesi davet ediyorduk. Paketlemeye gelen insan sayısı 3-5 kişiyi maalesef geçemediğinden kendimiz paketlemeye devam ediyorduk çaresizlikle.

Mutluyduk çünkü çok güzel bir amaç uğruna hizmet veriyorduk. Gelmeyen gelmesin diyorduk ama üzölmüyor da değildik...

ERZAKLARIN PAKETLENMESİ:

İlk zamanlarda ucuz maliyetli çuval kullanıyorduk. Çuval en ucuz dağıtım yöntemiymiş. Aylarca, maddi sıkıntılarımızı düşünerek, dağıtımlarımızı bu şekilde gerçekleştirdik. Erzakları dağıtırken ailelerden bir sonraki dağıtımda boş çuvallarını geri alacağımızı ve çuvalları atmamalarını rica ediyorduk. Bu sayede aynı çuvala birkaç dağıtım gerçekleştirerek maliyetleri düşürebiliyorduk.

Daha sonra çuvala dağıtımın biraz basit kaçtığını düşünerek, karşımızdaki ihtiyaçlılara koli içerisinde dağıtımın daha sağlıklı ve saygın bir yöntem olduğuna karar verip koli ile dağıtım sistemine geçtik.

Çuvalarla başladığımız dağıtım sistemine koli-

lerle dağıtımla devam etmeyi başarmıştık.

ERZAK ALIRKEN KDV ÖDEME ZORUNLULUĞU:

Yardım derneği de olsanız, erzak da dağıtsanız maalesef KDV ödemek ve fatura almak zorundasınız. KDV'den muaf olabilmeniz için 5 sene hizmet vermeniz ve bu 5 sene içinde hiçbir yanlıştırın olmaması gerekiyor. Bütün gereklilikleri yerine getiren bir dernekseniz, İç İşleri Bakanlığı onayı ile derneğiniz KDV'den muaf dernek olarak kabul edilirse KDV ödemedi ürün alımı gerçekleştirebiliyorsunuz. Biz zaten 5 sene dayanamadık bu KDV ödeme sorununa ve 5 sene bu şekilde bir ek sıkıntıyı kaldırmaya gücümüz yetmedi...

İHTİYAÇLI AİLELERİN BULUNMASI:

İhtiyaçlı aileleri belirleyebilmek için herkesin verdiği isimleri kaydediyorduk bekleme listemi-

ze. Herkes çevresinde, mahallesinde tanıdığı ihtiyaçlıları bize bildirebiliyordu.

Ailelere en kısa zamanda maddi durumumuzun müsaitliği dikkate alınarak 2 gönüllü arkadaşımızla ziyarete gidiyorduk. 2 gönüllüden birisi mutlaka

bayan olmak zorundaydı. Ailelerin evine girmek ve odalarını gezmek gerekiyordu. Bazı ihtiyaçlı görünümlü sahtekarlar giriş odalarını çok paspal bırakıp arka odalarda lüks eşyalar kullanabiliyorlardı mesela. Erkek gönüllülerin bu odalara girmesine izin vermiyorlardı, çünkü erkeğin arka odaya geçmesi kültürümüze uygun kaçmıyordu. Ama gönüllümüz bayan olunca evi bir gezeyim diyerek tüm odaları inceleme şansı buluyorduk.

İHTİYAÇLI AİLE TESPİT FORMU:

Gönüllülerimiz aileye İHTİYAÇLI AİLE TESPİT FORMU'nu doldurtuyordu.

Bu formda şu sorulara cevap alıyorduk:

- Evin reisi: adı, soyadı, doğum tarihi ve doğum yeri
- Mesleği
- Evde yaşayanların adı soyadı, yaşları, varsa meslekleri, okuyorlarsa kaçınıcı sınıftalar?
- Evde olan hastalar ve hastalıkları (bazı hastanelerimiz bu hastalarımıza ücretsiz ya da cüzi maliyetle sağlık desteği veriyorlardı)
- Hasta var ise kullandığı ilaçların isimleri (bu ilaçları gönüllü eczacı veya doktor arkadaşlar ücretsiz temin edebiliyorlardı)
- Aylık telefon, elektrik, su ve diğer giderler.
- Bu bilgiyi özellikle alıyorduk çünkü eve giren toplam para 250,00 YTL ise, telefon faturasının 80,00 YTL gelmesi ilgimizi çekiyor ve neden bu kadar telefonla görüşüklerini soruyorduk. Anormal bir harcama varsa bunu ikaz etmek zorundaydık kendilerine. Size ne bunlardan diye sorabilirsiniz, ama yüzlerce ihtiyaçlı aile sırada beklerken en çok ihtiyacı olanları bulmak zorundaydık... Bu sorular bazen aileyi anlamamızda çok yardımcı oluyorlardı.
- Evde kullanılan beyaz eşyalar. Bu ne demek

diye sormayın çünkü hepimizin evinde olmazsa olmazlardan sayılan televizyon, buzdolabı, çamaşır makinesi, koltuk takımı, yemek masası gibi aletler maalesef bu ailelerin çoğunda mevcut değildi. Bu bilgileri alarak, kullanılmış ev eşyalarını bize dağıtalım diye verenlerden alıp, bu ailelere ulaştırıyorduk daha sonra.

Bu bilgileri dolduran gönüllü arkadaşlarımız en son olarak kendi düşüncelerini de ekleyerek bu ailemize yardım edilmesi uygundur ya da uygun değildir diye imzalayıp dernek merkezimize ulaştırıyorlardı bu formu.

Yardım dağıttığımız her ailenin ayrıca muhtarlıktan Fakirlik Kağıdı almasını istiyorduk, çünkü bu şekilde kanunen de hiçbir sıkıntımız kalmıyordu. Devletimizin kabul ettiği bu fakir ailelere biz de derneğimizle yardım ediyorduk.

Ailelere her 3 ayda bir erzak dağıtılıyordu ve 4 erzak dağıtımı sonrasında ailenin AİLE TESPİT FORMU yeniden dolduruluyordu. Bir sene içinde ailede değişiklikler olabiliyordu. Askerde olan oğulları dönmüş ve işe başlamış olabiliyordu. Hastalıklar değişebiliyordu. Doğumlar ve ölümler olabiliyordu. Bütün bu bilgilerin senelik yenilenmesi en sağlıklı yöntemdi.

DERNEĞİN RESMİ KURULUŞU:

15 Nisan 2003 tarihinde derneğimizin resmen kurulduğu Resmi Gazete’de yayımlandı ve hizmete girmiş olduk. Artık resmi bir yardım derneğiydik, çok mutlu ve gururluyduk.

MADDİ KAYNAKLAR:

Kimse bizi tanımıyordu, korka korka yaklaşıyordu herkes. En yakın çevremden başladım projemizi anlatmaya; neler yaptığımızı detaylı anlatmak zorundaydım herkese. Bazen saatlerce konuşuyordum, sistemin kafalarına yatmasını sağlamam gerekiyordu.

Kimisi verilen erzaklardan sorun çıkartıyordu, kimi paketlemeden, kimi bize nasihat etmeyi tercih ediyordu para vermek yerine.

O ilk günlerde en yakın birkaç dostum sağ olsunlar erzak alımlarında maddi destek verdiler ve biz dağıtımlarımıza başladık.

AİLE SAYISI:

Dernek kurulduğu günlerde az aileye ulaşmayı tercih ettik, maddi gücümüz nispetinde yardım

götürmemiz gerekiyordu ailelere. En ihtiyaçlı 25 aileyi bulmaya gayret gösterdik ve bu ailelerle hizmetimize başladık.

İNTERNET SİTEMİZ:

Derneğin internet sitesi olması en önemli ihtiyaçlardan birisiydi. İnternet kullanıcılarının kolaylıkla bizlerden haberdar olması ve gelişmeleri bildirmemiz gerekiyordu.

Sitemizin ilk versiyonu yarım yamalak bir şekilde yayına girmişti. Boş kaldıkça kendim yazılar girmeye çalışıyordum. Yaptıklarımızın gerçekleştiğini kanıtlama adına da fotoğraflar koyuyordum yazıların yanına.

Böylelikle insanlar üçer beşer siteye girmeye ve haberdar olmaya başladılar derneğimizden...

BANKA HESABIMIZ VE SİTEDEN YAYINLANMASI:

Banka hesabımızı İş Bankası Tahtakale Şubesi'nde açtıktan sonra ilk işimiz bu banka hesabını internet sitemize koymak olmuştu. Bir an evvel maddi destek almamız lazımdı ki daha çok aileye hizmet götürebilelim.

Banka hesabını sitede yayınladıktan birkaç gün

sonra ofisime bir telefon geldi. Biz derneğiniz hakkında bilgi almak istiyoruz diyen birileriydi arayanlar.

Derneğimizin nasıl çalıştığını anlattım, resmi bir kuruluş olduğumuzdan bahsettim.

Siz nereden aramıştınız deyince:

– Mali polisiz biz, dediler ve iyi günler dileyerek kapattılar telefonu.

Ertesi gün derneğimizin banka hesaplarının bloke edildiği yazısı geldi.

İZİNSİZ BANKA HESABI YAYINLAMAKTAN DOLAYI suçlu bulunmuştuk. Banka hesabımız dondurulmuş ve gelen paralar incelemeye alınmıştı...

İşin en komik tarafı ise, hesabımızda sadece 10,00 YTL para vardı.

İNTERNET SİTESİNDE KİMLİK SORUNU:

Sitemiz yayına girmişti ama ismimizin Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği olmasının getirdiği önyargılara engel olamıyorduk maalesef. Bizi önce solcu olmakla suçladılar. Bir sürü mail geldi, küfürler edildi maillerde.

Solcu olmadığımızı anlatabilmek adına Kuran-ı Kerim'den ayetler koymayı düşündük. Bu sefer de vay irticacılar size diyerek saldırıya geçti diğer gruplar.

Bütün dünya dinlerinden ayetler bulup koyduk ki insanlara yardım konusunda ayrımcı olmadığımızı anlatabilelim, bu sefer de siz Budistsiniz denildi. Hatta bizi yeni bir tarikat bunlar diye yaralamaya başladılar.

Hatta bazıları iyice ileri giderek, sitemizdeki Atatürk ve Türk Bayrağını kaldıramayıp, nasıl olur da koyarsınız diye saldırmaya başladılar. Güya biz Pkklılara yardım eden Kürtçülermişiz.

Saldırlara maalesef hiçbir şekilde çözüm bulamadım. Ne yapsanız saldırıya devam ediliyordu. Amacımız ne kadar insancıl, hümanist idi ise saldırılar bir o kadar acımasızcaydı...

En sonunda ne diyorlarsa desinler diyerek saldırıranları dikkate almamaya başladık... Dinime söven Müslüman olsa diye bir atasözü vardır... Sonuçta biz ne yaptığımızı biliyorsak gerisi çok önemli olmamalıydı... Bizi devletimiz ve yetkili kurumlar zaten en ince detayına kadar inceliyorlardı. Ve alnımız açık bir şekilde hizmetlerimizi yapmaya devam ediyorduk.

ERZAKLARIN DAĞITIM PROBLEMİ:

Erzak dağıtımını ilk zamanlarda gönüllülerimizle gerçekleştiriyorduk. Her gönüllümüzün oturduğu semte yakın aileleri seçiyorduk. Erzakları arabasına yüklüyorduk ve yanına bir başka gönüllü vererek

dağıtım yaptırıyorduk. Her zaman dedikodu çıkma ihtimeli vardı: erzakları dağıtmadı denebilirdi, aileye yan gözle baktı denebilirdi, başka amaçlar var bunların içinde denebilirdi... Dedikoduya engel olma yöntemi, iki farklı gönüllüyle dağıtım yapılmasıydı.

Gönüllülerimizden çektiğimizi kimseden çekmiyorduk. Ya son anda işleri çıkıyordu, ya kız arkadaşlarıyla sorun yaşıyorlardı, ya ailelerinde acil bir iş çıkıyordu, bir şeyler hep çıkıyordu ve o gün aileye gitmesi gereken erzak bazen 10 gün sonra ancak gidebiliyordu.

Bu şekilde yardım yapamazdık. Yakışmazdı insanlığımıza. O insanlar açken bizim küçük bahaneler arkasına saklanmamız yakışık almazdı.

Her hafta belli semtler seçmeye başladık. O semtte kaç tane ihtiyaçlı ailemiz var ise o kadar erzakı bir kamyonete yüklüyor ve sabahtan akşama kadar dağıtımını gerçekleştiriyorduk. Bu kamyonetin maliyeti 70,00 YTL oluyordu ortalama. Günlerce gönüllülerin gelip dağıtım yapmasını beklemek yerine direkt kendimiz çözmeye başlamıştık bu şekilde.

KAMYONET ÇÖZÜMÜ:

Dağıtımlar çoğalmaya başlayınca, kamyonete ödediğimiz rakam da gözümüze iyice batmaya başlamıştı. Aylık ortalama 1,500,00 YTL sadece kamyonet parası ödüyorduk.

Sonunda çok güzel bir çözüm bulduk. Şoförüyle

birlikte kamyoneti işe aldık! Aylık 900,00 YTL kamyonete verdik, şoförünü de görevli olarak derneğimize aldık. Bu sayede hem bir çalışmamız oldu, hem kamyonet masrafından, hem de kamyonet bulmak için sokaklara dökülmekten kurtulduk!

AİLE SAYISI ARTIYOR:

Biz azimle çalıştıkça daha çok maddi destek geliyordu. Gönüllülerimiz toplantılara katıldıkça daha kolay hizmet etmeye başlıyorduk. Güçlenmiştik iyice. Maddi desteğimiz olsa 1000 aileye hizmet verecek altyapıya sahiptik o günlerde. Aile sayısını 150'ye çıkardık ve sabitledik. Toplam 1000 kişiye erzak dağıtıyorduk. Ve bu dağıtımlar kapılarına kadar gerçekleşiyordu. Çok iyi gidiyorduk ve maddi

sıkıntı olmasa harika olacaktı her şey...

OKULLARIN AÇILMASI VE EĞİTİM YARDIMI:

Okullar açılmadan kırtasiye setlerini hazırlamaya başlamıştık bile. Önce kayıtlarımızdan kaç öğrencimizin olduğunu hesapladık. İlkokul, ortaokul diye ayırdık sayıyı, ihtiyaçlarını listeledik.

Bir kırtasiye firması çantalarını verdi, öteki firma defterlerini verdi, gerisini kendi şirketimden hallettim. Çantaların içine tüm malzemeleri doldurduk ve erzak dağıtım sırasında bu setleri öğrencilerimize dağıtarak onları mutlu ettik. Bu yardımı derneğimiz kapanıncaya kadar her sene de gerçekleştirdik.

KÖMÜR DAĞITIMI:

Kış aylarında ziyaret ettiğimiz birçok ailemizde ısınma problem olduğunu görüyorduk. Kimisi yorganların altından çıkmadan gününü geçirmeye çalışıyordu, kimi evde pencere camı kırık olduğu için içerisi ile dışarıyı aynı derecede soğuk oluyordu. Pencereye tıkanan gazete kağıtlarının da bir faydası olamıyordu.

Bu konuda bir şeyler yapmak gerekiyordu. HER AİLEYE 1 TON KÖMÜR kampanyası başlattık ve tüm tanıdıklara ve tanımadıklara bu konuda bilgi ulaştırmaya gayret gösterdik. Çalışmamız bereketli oldu ve 150 aileye 1'er ton kömür dağıtmayı başardık.

Kömürler 25 kiloluk çuvallarla geliyordu. Kam-

yon dolusu yükletip, semt semt dağıtıyorduk. Kömürlerin evlere kadar dağıtılması önemliydi. Gelin kömürünüzü kendiniz alın diyemezdik diğer kurumların yaptığı gibi. Ailelerde hasta, ihtiyar ve bayan çoğunlukta idi ve bu insanlara 40 çuvalı taşımak insanlığa yakışmazdı.

Kömürlerin evlere kadar taşınmasını da en uygun şekilde çözmüştük. İhtiyaçlı ailelerde işsiz gençler vardı ve bunlara gündelik yevmiyelerini vererek taşıma işlerini gerçekleştiriyorduk. Onlar da alınlarının teriyle para kazanmanın zevkini yaşıyorlardı o günlerde.

MUHTARLARIN KÖMÜR DAĞITIMINDA İNCE HESAPLARI:

Biz kömür dağıtırken daha önce hiç görmediğimiz insanlar da yanımızda bitiveriyorlardı. Bunlar kim diye sorduğumuzda maalesef mahalle muhtarları deniyordu. Diyeceksiniz ki ne olur muhtarlar dağıtıma gelip izliyorlarsa? Sorun şuydu; bazı muhtarlar dağıtım sonrası evleri ziyaret ederek, bakın o dernekle ben irtibata geçip kömür getirttim sizlere diye politika yapıyorlardı. Ne acı değil mi?

ADI İNSANLARA BİR ÖRNEK:

Bize mahallesindeki fakir listesini veren bir genç vardı. Biz de aileleri incelemiş ve gerçekten çok ihtiyaçlı olduklarına karar verip yardımları göndermeye başlamıştık.

Kömür dağıtımının o semte yapıldığı günün akşamında, kardeşini el arabasıyla bu ailelere yollayan genç arkadaşımız, ailelerden komisyon istemiş ve bu kömürler ben olmasam size ulaşmazdı, dernek yönetimi ile aram çok iyi, ya bana birer torba kömür verirsiniz ya da size yapılan destekleri durdurturum, diye haber göndermiş. Bazı zavallı aileler korkularından birer torba kömür verirken,

bazıları da uyanıklık yaparak bizi haberdar etmişlerdi.

Hemen görevli arkadaşları olay mahalline gönderip, o genci çalıştığı işyerinde ziyaret ederek, hakkında şikayette bulunacağımızı söyledik. Anında yalvarmaya ve yaptığı hatadan dolayı affını istediğinden bahsetmeye başladı. İhtiyaçlı ailelerin karşısında dev kesilen o zavallı şahsiyet karşımızda ezilip büzülüyordu.

Arkadaşlarımız evindeki depodan bütün kömürleri alıp ailelere geri verdiler ve olay orada kapandı. Bir daha da aileleri rahatsız edemedi o olaydan sonra bu zavallı...

BELEDİYELERLE GÖRÜŞMELER:

Her gittiğimiz belediyeye, o belediye sınırları içerisinde şu kadar ailenin bulunduğunu, bizim normalde elimizden geldiğince destek vermeye çabaladığımızı fakat maddi desteğimizin az olması nedeniyle kendilerinden her şekilde destek beklediğimizi söyledik. Aldığımız cevap hepsinde de aynıydı: belediyemiz zaten bilmem ne kadar aileye yardım etmektedir, şu anda aile sayısını artırma şansımız yoktur, size başarılar diliyoruz.

İŞ BEĞENMEYEN İŞSİZLER:

Öyle ailelerle karşılaştık ki, iş yok ki çalışayım diyorlardı. Biz de sağa sola haber veriyor ve bu insanlara iş bulmaya çalışıyorduk. Ama işe soktuğumuz 10 kişinin maalesef 3 tanesi işine devam ediyor diğerleri işi beğenmiyordu. Buradan da anlıyorduk ki, fakirlik iki şekilde oluyor: birisi gerçekten kaderi fakirlik olanlar, diğeri tembelliğinden dolayı fakir kalanlar.

GÜZEL BİR PROGRAM:

Eyüp Çocuk Esirgeme Yuvası ile irtibata geçip, oradaki çocuklarımıza Tatilya Eğlence Merkezi'nde bir program yapmak istediğimizi belirttik. Olumlu yanıt alınca da hemen program için çalışmalara başladık.

65 çocuk kalıyordu yuvada ve bunların eğlenmesini istiyorduk. Önce Tatilya yönetimi ile irtibata geçerek en uygun fiyattan anlaşma yapıldı. Sınırsız eğlence biletleri aldık o gün için.

Bir sponsorumuz her çocuğa saat hediye etti, öteki sponsorumuz oyuncak ayarladı. Cumartesi sabahı iki otobüs kiralamış ve çocukları, yetkilileri ve gönüllülerimizi alarak Tatilya'a ulaşmıştık.

Çok eğlenceli bir gün geçirdikten sonra çocukla-

rimızı yuvalarına geri bırakmış, mutlu ve huzurlu bir şekilde evlerimize dönmüştük...

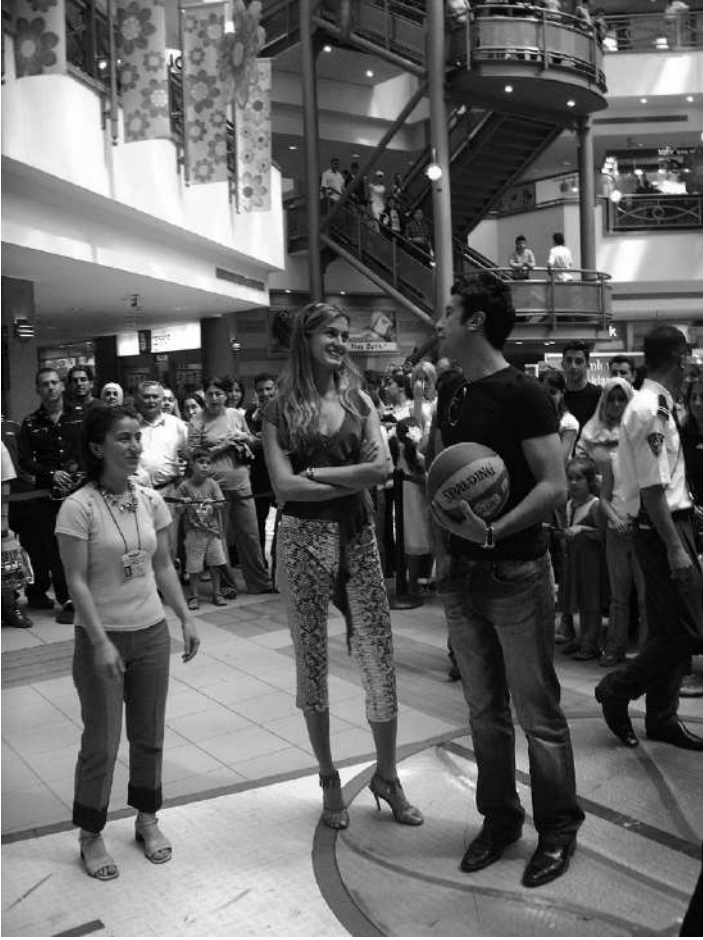
OLIVIUM ALIŞVERİŞ MERKEZİ YARDIM PLATFORMU PROGRAMI:

Olivium Alışveriş Merkezi'nin Yardım Platformu adı altında başlattığı programa biz de dernek olarak müracaat etmiş ve olumlu yanıt almıştık.

Büyük bir zevk ve heyecanla standımızı hazırlamış, sponsorlardan toka, küpe, incik boncuk toplamıştık. Gelip geçenler hem derneğimizin yaptıklarını öğreniyor, hem de standımızda sattığımız eşyaları alarak bize destek oluyorlardı.

Standımızı ziyaret eden ünlü manken Tuğba Özay dikkatlerin bir anda üzerimize çevrilmesine neden olmuştu. Akşam büyük zevkle magazin basınına beklemiştik ama televizyondaki haberlerde Tuğba Özay'ın bir yardım kurumuna yaptığı ziyaret sadece ufak bir bilgi olarak verilmiş ve derneğimizin adı değerli görülüp açıklanmamıştı. Tuğba Özay'ı nazik ziyaretinden dolayı bir kez daha kutluyorum.

MESLEK EĞİTİM PROGRAMI:

Ailelere eğitim vermeli ve onları hayata hazır hale getirebilmeliydik. Birçok arkadaşım eğitim kurumlarında çalışıyorlardı, onlarla fikir alışveriş-

lerinde bulunarak birlikte neler yapabileceğimizi konuşuyorduk.

Dershaneleri olan arkadaşlardan birkaç tanesi ücretsiz İngilizce, muhasebe ya da bilgisayar kurslarına öğrenci alabileceklerini belirttiler.

Bu sayede 6 ihtiyaçlı ailemiz bu kurslardan faydalanma ve daha sonra iş bulabilme şansına sahip oldular.

BAZI AİLELERİN BİRKAÇ YARDIM DERNEĞİNDEN AYNI ANDA YARDIM ALMALARI

Öyle ailelerle karşılaştık ki, kimisi verdiğimiz erzak paketlerini komşusuyla paylaşıyorken, kimisi de birkaç yardım kurumundan yardım alıyordu ve gelen erzakların fazlasını çevresindeki ihtiyaçlılara satıyordu. İnsanoğlu çiğ süt emmiş lafını doğrulayan yapıda çok insan tanıma şansımız oldu bu dernek sayesinde.

Diğer yardım dernekleriyle aile kayıtlarını kontrol ediyor ve onlar yardım ediyorsa bu aileyi listemizden çıkartıyorduk. Bu şekilde birçok sahtekar aile yardım listesinden çıkarıldı.

SU TESİSATI OLMAYAN AİLE VE ÇÖZÜM

Beykoz'da orman arazisinde kocası 15 senedir hapiste yatan bir kadıncağıza ulaştık bir gün. Evine giden gönüllülerimiz şok yaşamışlardı. Her gün tam 1,5 kilometre öteden bidonlarla su almaya gidiyordu. Getirdiği su ile hem banyo ihtiyaçlarını gideriyor hem de yemeğini yapıyordu.

Bu aileye yardım etmemiz gerekiyordu. Hemen harekete geçtik. Belediyeye ve gerekli bütün devlet kurumlarına dernek vasfımızla giderek bu ailenin derdini anlattık. Bütün su borularını kendimiz karşıladık ve su saatini de bağlattık ve ailemiz bir hafta içinde hasret kaldığı suya kavuşmuş oldu. Suyun geldiği zamanki kadının sevincini anlatmaya gerek yok sanırım burada...

YAKIN ÇEVREMİZDEN KÖSTEK OLUNMASI VE ÇIKARILAN DEDİKODULAR

Bir savaşa girdiğinizde düşmandan değil, yanınızdaki dost sandığınız kişiden korkun! Savaşlar içeriden kaybedilir... Biz de bu kadar canla başla hizmet etmeye çalışırken maalesef en yakınlarımızdan çelme yiyorduk.

Bir dostumuz! Yaptığımız yardımların basit olduğunu yaymıştı çevremize ve '... Derneğine' yardım yapın onlar profesyonel diyordu. Lafı dinlenen bir zat idi ve maalesef aileleri de yerinde görmüş olmasına rağmen bizi kötüleme gayretinden vazgeçmiyordu. Öteki derneğin tek farkı arkasında bir gücün olmasıydı. Bizim maalesef kimsemiz yoktu arkamızda...

En yakın akrabalarım toplantılara gelmiyorlardı. Yalvarıyordum gelsinler diye. Kendileri gelmediği gibi, gelene de engel olanlar vardı.

Belli bir gruba bağlı olanlar, bizim onlardan olmadığını söyleyerek yardım edenlere de dedikodular yapıyorlardı. Bizim cemaate, partiye, gruba yardım etmek varken bırak, onlara yardım etme sen diyorlardı açık açık.

İş ortaklarım bile bana destek vermek yerine, yeter artık ülkeyi sen mi kurtaracaksın? Kapat şu derneği de işine odaklan, diyorlardı.

Siz bizden değilsiniz, o nedenle size yardım edemem diyenler de çıkıyordu. Bunu söyleyenler maalesef dini bütün geçinen yobazlardı. Oysa dinimizde fakire yardım en önemli kurallardan birisi değil miydi? Sadece dindar kesim değildi bunu söyleyenler, rotaryen, lions gruplarında olan arkadaşlarım da bu şekilde yaklaşıyorlardı.

Bu yaklaşımlardan sponsorlar da etkilenmeye başlamışlardı. Onlar üç koldan saldırırken biz tek koldan cevap vermeye, bu arada da ailelerin yardımına koşmaya çalışıyorduk. Bazı sponsorlarımız artık destek veremeyeceklerini belirttiler. Zorla alamazdık maddi destekleri...

Üç beş tane gönüllümüzü de bu güzel amacımızda kaybetmemek için elimden gelen gayreti gösteriyordum. Onları motive etmek için iki kat enerjik olmam gerekiyordu. Hem sorunlarla uğraşıyordum, hem ailelerle, hem sponsorlarla, hem karşımızda olanlarla, hem resmi bütün sorumluluklarla... Ama ben de etten kemikten yaratılmış bir insandım sonuçta ve çok ağırımaya gidiyordu karşılaştığım bu kadar sorun... Bunları hak etmiyordum çünkü...

ADAK ET DAĞITMA SİSTEMİ:

Fakir ailelerin evlerine senede bir kez, o da şansları varsa et giriyordu. Bazıları et nedir bilemeyecek kadar fakirlerdi. Kurban Bayramı sırasında birileri bir parça et ya da kemik verirse suyunun suyuna kadar değerlendiriyorlar ve çocuklarına içiriyorlardı kemik çorbasını...

Bu ailelere ET DAĞITILIM dedik... ama nasıl başaracaktık bunu? Oturup kafa yorduk ve sonuçta şöyle bir proje gerçekleştirdik:

Emin Adak firmasıyla anlaştık. Adak kurban kestirecek gönüllülerimiz siparişlerini bize ödeyeceklerdi. Biz makbuz karşılığı bu parayı alacak ve Adak firmasına ödeme yapacaktık. Karşılığında paranın değerine uygun bir kurbanlık hayvan ayarlanacak, kesilecek, 4 ya da 8 parçaya bölünecek, paketlere

konulacak ve buzhanede saklanacaktı.

Dağıtıma çıkılan günlerde Adak firmasından alınan etler, erzaklarla birlikte dağıtılacaklardı ailelerimize.

Bu hizmetimiz sayesinde yüzlerce aileye Kurban Bayramı harici dönemlerde de et ulaştırma şansımız olmuştu.

YARDIM ETMEK KİŞİSEL OLGUNLUKTUR:

Yardım derneğimiz sayesinde insanları tanıma fırsatı da buluyordum. Bir insana ibadet etmek, malını, parasını vermekten daha kolay gelmektedir. Birçok insan bencil yaradılıştta olduğu için, 'benim' dediği bir şeyi başkalarıyla paylaşmamaktadır.

Para da en önemli bencillik noktasıdır. Tarih boyunca yardım eden ve edemeyen karakterler hep olmuştur.

Gece hayatına binlerce lira harcayan insanlar, yardım konusunda bir kuruş verememektedirler. Kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez mantığında olan bir diğer kesim de, bir yerlere şirin görünme adına göstermelik binlerce liralara dağıtırken, gelecek olan on binlerce liralara hesaplamaktadır o anda.

Bizim dernekte maalesef bu tip maddi kazanç sağlayabilmeleri mümkün olmadığı için kaçıyorlardı bizlerden. Hatta o dönemlerde bazı yakın arkadaşlarım beni tanımaz olmaya başlamışlardı.

Çok şükür dernek kapanınca onlar da rahatladı ben de...

KIYAFET YARDIMI:

Ailelerin kıyafetleri dökülüyordu, çocuklar yamalı kıyafetlerle dolaşıyorlardı. Bizim eskiciye bile vermeye çekindiğimiz kıyafetler onların bayramlık kıyafetleriydi.

Kıyafet yardımı da başladı. Herkes evindeki kullanmadığı kıyafetleri topladı.

Kıyafetlerin yıkanmış ve ütülenmiş olmasını şart koştuk. Dağıtırken güzel bir şekilde vermek lazımdı kıyafetleri, yırtık ve salaş kıyafetleri de almayacaktık.

Her dağıtım sırasında biriken kıyafetleri, ailenin ihtiyaçları göz önüne alınarak, dağıtmayı gelenek haline getirdik sonraları...

OYUNCAK YARDIMI:

Ziyaret ettiğimiz birçok ailede çocukların oyuncu-
cağının olmadığı dikkatlerimizden kaçmıyordu.
Bizim çocuklarımızın oyuncak beğenmediği, her
hafta yeni oyuncaklarla oynadığını düşününce
oyuncak yardımına da başlamayı uygun gördük.

Kendi evimizdeki oyuncakları toplayınca epey
oyuncağımız olmuştu. Her erzak dağıtımına gitti-
ğimizde bu biriken oyuncakları evdeki çocuklara
dağıtıyorduk. Çocuk sevindirmek o kadar zevkli
bir duyguydu ki, onların gözlerindeki ışıltıyı asla
unutmayacağım.

OYUNCAK:

*Bir aileye ziyaret sırasında gönüllü arkadaşımızın
gözü kız çocuğa takılır . Elinde bir bebek vardır... Hayır
hayır, sadece bebek kafası vardır. Gövdesi olmayan sadece
başı olan bir bebek... Sadece saçları ve kafası vardır.*

*Kız çocukları için bebek çok özel bir yer taşır, o kızımız
da saçını taramaktadır bebeğinin... Bedeni olmayan
bebeğinin...*

Gönüllü arkadaşımız gözüne bir şeyler kaçtığını söyleyerek acil çıkar evden, arabasına atar kendini ve hüüngür hüüngür ağlamaya başlar. Diğer gönüllü arkadaş olayı bize anlatırken orada bulunan hepimizin de gözüne bir şeyler kaçırvermişti...

BİSİKLET HAYALI:

Erzak dağıtmak için Beykoz semtine giden bir gönüllümüz, bir aileye erzakını verirken bir şey dikkatini çeker; 5 yaşında bir erkek çocuğu boynu bükük bir şekilde, dalgın, bir yerlere bakmaktadır. Sorar annesine çocuğun nesi var diye?

KADIN DA ANLATIR:

Komşu çocuklarının bisikleti vardır. Bizim ufaklık o kadar binmek istese de bindirmemektedirler bisikletlerine onu. Çocuk bisiklet hayali kurmaktadır haftalardan beri.

Akşam uyumadan önce annesine "Anne, bisiklet pedalına basmak nasıl bir şey acaba?" diye soruyormuş. "Benim de bir gün bisikletim olabilecek mi acaba?"

Anne bunları anlatırken bizim gönüllü arkadaş da-

yanamayıp ağlamaya başlar. Kendi oğluna aldığı fakat oğlunun rengini ve modelini beğenmediği bisiklet, değiştirmek için arabasındadır o anda.

"Bir dakika!" der, gider arabadan alır bisikleti, büyük bir mutlulukla verir küçük çocuğa... Çocuk sevinçten ağlar, arkadaşımız da...

ÇOCUK ARABASI:

Küçük oğluma bir çocuk arabası almıştım. Avrupa malı olan bu araba kalın tekerlekti ve ağır yük kaldıracabilecek güce sahipti. Yaylı sistemi sayesinde her türlü zeminde rahatlıkla sürme şansı vardı. İsterseniz 10 yaşında çocuğu bile bindirebilirdiniz bu canavar alete... Ama eşim evimizde asansör olmaması yüzünden bu kocaman çocuk arabasını görünce suratını asmış ve ben de başka bir model almak için onu arabama koymuştum.

Erzak dağıtım günümdü. Eyüp Ayvansaray'da 4 ailenin erzakını dağıtacağım. En son aileye geldi sıra. Erzaklarını kapılarına kadar çıkarttım. "Abi içeriye girmez misiniz?" dedi evin hanımı, içerde de misafirleri varmış, kırmadım. O insanları mutlu etmek için 5 dakika sadece sohbet edebileceğimi söyledim ve girdim içeriye.

Ortada, yatakta 12 yaşlarında hasta bir çocuk vardı. Sordum, "Abla bu çocuğun rahatsızlığı nedir?" diye. Bebekken geçirdiği havale yüzünden maalesef yatalak hasta olarak kalmış çocuk . 10 senedir yatalakmış. Çok kötü olmuşum.

Neyse izin alıp çıktım evden, kapı kenarında bir çocuk arabası duruyordu. Hani açılıp kapanan basit modeller vardır, onlardan... Bunu ne için kullandıklarını sordum. Çocuğa hava aldirmaya indirdiğinde, ona bindiriyormuş. "Çok zor olmaz mı yahu bu araba ile" deyince, "Ne yapabilirim abi? Bunu bulduğumuza da şükrediyorum," dedi kadıncağız.

"Bekle," dedim ve arabada duran, bizimkilerin beğenmediği o çocuk arabasını çıkartıp koydum kapısının önüne. Nasıl mutlu olduklarını anlatamam...

Beykoz – Tokatköy'deyiz daha önceki tespitlerden belirlenen ailelere erzak teslimi yapıyoruz.

Tokatköy çok şirin bir yer, tabii şirin olmasının yanın-da imkanları çok kısıtlı ormanlık bir arazi.

Beykoz'dan Tokatköy'e girerken, köyün girişindeki çok geniş ve iki tarafı da ağaçlarla donatılmış yol dikkatimi çekiyor.

O dönemin Padişahı, yolu kullanırken gölgelik olsun diye bu ağaçları diktirmiş.

Neyse, erzak bırakacağımız ailemize doğru yola devam ediyoruz. Ormanların içinde patika yollardan geçerek (bu arada yol yeni yapılmış daha önce araç girişi yokmuş) ailemize ulaştık.

Bizi gördükleri anı unutamıyorum. Ailemiz dört kişi; bir kızlarını komşuların yardımıyla yeni evlendirmişler. Bir oğulları ilköğretimde okuyor. Diğeri ise imkansızlık-

tan okuluna devam edemeyecekmiş, ilköğretim mezunu. Daha öncede, belki hatırlarsınız, ailemizin evinde su yoktu kilometrelerce uzaktan içme suyunu taşıyor, diğer ihtiyaçları içinde kışın yağmur ve kar sularını biriktiriyorlardı. Aile banyo yapabilmek için bile yağmur veya kar yağmasını bekliyordu.

Hayirsever iki dostumuz ailemize yardımcı olup 1.5 km. uzaklıktan hortum çekerek eve suyu ulaştırmayı başardı. Kendilerine tekrar teşekkür ediyorum.

Evin reisi 150 milyon gibi çok az bir maaşla çalışıyor. Çocukların üçünde de aynı hastalık var, teşhisin ne olduğu konusunda bir şey söylemek istemiyorum ama çok ağır ameliyatlara geçiriyorlar. Küçük oğlunun tekrar ameliyat olması gerekiyor.

Hanım bitmiş, belki yaşı çok genç ama görüntüsü ve ruhu çökmüş durumda sürekli ağlıyor, dualar ediyor ve sürekli dediği şey, "Allah razı olsun, mutfağıma bu erzaklardan başka bir şey girmiyor." Çocuklarla vedalaştık evden ayrıldık...

Evet biz sadece aracıyız, bize bu imkanı sağlayan tüm gönül dostlarımızdan Allah Razi Olsun!

Emel Eresen / 2003

Başka bir ailedeyiz, evin reisi iki çocuğunu ve hanımı terk edip başka bir hanıma gitmiş.

Ne yardım ediyor ne de arayıp soruyormuş. Eve gitti-

ğimizde hanım evde yoktu, kapıyı kızı açtı. Hanım daha o gün işe başlamış bir fabrikada, bu habere seviniyoruz. Erzaklarımızı teslim ettikten sonra sohbet ederken, evde hiç eşya olmadığı dikkatimizi çekiyor. Eşyalara nerede diye sorunca, kız kaçamak cevaplar veriyor, "Annem birisine emanet verdi," gibi...

Biraz daha konunun üstüne gidince kız dayanamayıp, "Evde yemek kalmayınca veya fatura ödemeleri olunca annem eşyaları tek tek satıyor" dedi.

Çok şaşırдық ve üzüldük, evin içi boşalmış tek bir koltuk ve bebek karyolası var. Bir dahaki fatura ödemesinde belki onları da satacak...

Emel Eresen / 2003

İNSAN HAYATININ DEĞERİ...

Sizlere bir hayat kurtarmak için kendi geleceklerini yok eden bir ihtiyaçlı aileden bahsetmek istiyorum.

Bundan bir sene önce maddi ve manevi olarak iyi durumda olan ailemizin yapmış olduğu fedakarlığı dünyada kaç aile yapar bilmiyorum.

Bundan bir sene önce ailemiz Beykoz'da yaşamaktaymış, babaları çalışıp aile geçimini sağlarmış. Ta ki bir gün babalarının kız kardeşi amansız bir hastalığa yakalanıp, olaylar gelişmeye başlayıncaya kadar. Kadını doktora götürmüşler ve beyninde problem olduğu anla-

şılmış, ameliyat olmasına karar verilmiş. Ameliyat çok pahalıya mal oluyormuş. Aile, bütün riskleri göze alarak, acilen, evlerini ipotek ettirerek banka kredisi almış. Ameliyat gerçekleşmiş, sonuç iyi değilmiş ve birkaç ay sonra hastalarını kaybetmişler. Kötü günler krediyi ödeyemedikleri için devam etmiş, evlerine de haciz yolu ile el konmuş ve dışarıya atılmışlar. Komşularının verdiği eşyalarla Ayvansaray'da bir ev kiralamışlar. Şu anda çalışan babaları sadece 225 milyon TL maaş alıyormuş. Oturdıkları evin duvarlarından sokaktaki sular sızıyor, durum çok kötü ama vicdanen çok huzurlu ve mutlular. Allah yardımcıları olsun.

Sizlerden gelecek maddi ve manevi yardımlarla bu ve bunun gibi ailelere yardımlarımızı iletme arzusu içersindeyiz. Yardımlarınız ve ilginiz için şimdiden sonsuz teşekkür ederiz.

Barış Aydın / 2003

GÖNÜL ZENGİNLİĞİ

Yaptığımız aile tespitleri sırasında çok ilginç olaylarla da karşılaşabiliyoruz. Aile maddi sıkıntılarının yanında manevi olarak da, eşiyle veya çocuklarıyla, hatta komşularıyla yaşadığı sıkıntılarını da bize anlatıyor. Bizi bir sığınak olarak gören aileler var.

Bize çok güveniyor ve sırdaş olarak görüyorlar.

Yaşlı bir teyzenin evine ziyarete gittik, sanki yıllardır tanıyormuş gibi karşıladı bizi, evi sanki bizim evimizdi de, yıllardır girip çıkıyordum kapısının önündeki minik bahçeden.

Tüm içtenliği ve sevgi dolu bakışlarıyla karşılandık. Daha sohbetimize başlamadan, "Sizin karnınız açtır, saatlerdir dolaşıyorsunuz, siz gençsizin acıkmışsınızdır," dedi; Barış'la aynı anda, "Hayır, bizim karnımız tok, teşekkür ederiz," dedik, dedik ama ne mümkün teyze illa bize yemek yedirecek. Bilemiyoruz evinde yemeği, ekmeği var mı tedirgin olduk. Eşi yaşlı amca, "Meyve getir bahçeden o zaman gençlere," dedi ve bir tabak meyveyi önümüze kondu. Tedirginliğimiz hâlâ devam ediyor, çünkü teyze hâlâ bize yemek yedirmek için ısrar ediyor. En sonunda, "Biliyor musunuz benim tavuklarım var, tazecik de yumurtalarım, size bir yumurta kırayım da yiyin..."

Hava öyle sıcak ki anlatamam, yanıyoruz. Yine bakiştık Barış'la, çaresiz tamam dedik, kurtuluş yok yumurtaları yiyeceğiz o sıcakta...

Barış, "Ben pişireyim o halde..."

"Tamam oğlum, nasıl istiyorsan öyle pişir," dedi teyze.

Hep beraber yıkık denilebilecek evin mutfağına gittik. Barış ocağın başına geçti ve yumurtaları hazırladı.

Yer sofrasındayız. Teyzecem evde ne varsa taşıyor sofraya...

Bu hayatımda yaşadığım en güzel anılardan biriydi benim için...

Sonradan öğreniyoruz; teyzenin ve amcanın hiç çocukları olmamış, çocuğumuz olsaydı belki sizin yaşınızda olacaktı ...

Hayatın ne kadar zor olduğunu anlamak ve değerini bilmek için sadece bir kez bizimle aile tespitine veya erzak dağıtımına gelin, inanın yaşadığınız her ana şükredecek, bu ailelerle daha fazla zaman geçirmek ve yardım etmek isteyeceksiniz.

Bizimle bu duyguları, bu manevi hazzı yaşamayı isterseniz kapımız her zaman açık...

Emel Eresen / 2003

AİLE ZİYARETLERİNDEN...

Bugün, Sabri Bey ve Emel Hanım ile iki ailemizi evlerinde ziyaret etme şansımız oldu.

Ailelerden birinin henüz on bir günlük olan bebeğine, ailenin Emel Hanımdan ricası üzerine, isim babalığı yapmak için evlerine ziyarete gittik. Bebeğe, ailenin de beğendiği, ENES ismini verdik. Bebeğimize ENES (İNSAN) olabilmesi için dua etmenizi diliyorum.

Aileye önceden haber vermeden gittiğimiz için hazırlıksızlardı, ki bu aslında en güzel olan tarafı, insanlar bu yoklukta misafirperverlik göstereceğim diye uğraşmak zorunda kalmadılar bizim için.

Diğer ailemiz ise, kömür dağıtımı sırasında işbirlikçilik yaptığı belirtilen bir teyzeydi. Evi bir mahzen gibi, kapıyı çaldık, 12 yaşlarında bir kız çocuğu açtı kapıyı, "Annem yok, suya gitti," dedi. Su nerede deyince de, "Biz hep çeşmeden alıyoruz suyumuzu," dedi. Annesi de çeşmeden su doldurmaya gitmişti. Haber verildi anneye ve zavallı teyze elinde su bidonu ile geldi.

"Çamaşır günü bugün," dedi. Banyo için de, yemek içinde, bulaşık için de suyu çeşmeden alıyorlarmış.

Evde iki oda var, birisi biraz sıcaktı. Bir akrabasının verdiği kağıt ve kartonları yakarak idare ediyorlarmış. Hatta sokaktaki diğer fakir olan kom-

şularına da dağıtıyormuş fazla kağıt gelirse.

Kadıncağız konuştuğça, ne kadar saf ve iyi niyetli bir kadın olduğu ortaya çıkıyordu. Zaten kömürden hisse isteyen aile de, teyzenin küçük kızını yanına alarak dolaştırırken, teyzenin komşularda bıraktığı güveni kullanmış anlaşılın. Teyzenin kızını alarak bu sayede kömürler toplanmış, üstelik teyzeye bir torba bile verilmeden.

“Teyzecem, sen neden böyle bir işe karıştın?” deyince de, “Erzakımızı, kömürümüzü keserler diye korktuğum için ses çıkarmadım,” dedi. Teyzeye derneğin çalışma mantığını tekrar anlattık. Hatasını bildiğini, olayların böyle olacağını zaten hayal bile etmediğini ve kaç gündür de uyuyamadığını söyledi.

Teyzenin saflığının kurbanı olduğunu ve bir daha dikkatli olması gerektiğini tekrar ikaz ederek evden ayrılmak için izin isteyip dışarı çıktığımızda hepimiz bir müddet sessiz yürümeye devam ettik.

Konuşmak isterdim ama galiba bazen susmak ve sadece yazıyla anlatabilmek en iyisi...

Ali Baylar / 2003

BURASI BİR İŞYERİ!

Tespit bekleyen bir ailenin adresine geldiğimizde karşımıza ev yerine bir dükkan çıkmıştı. Yanlış geldik ya da yanlış numara aldık diye sağa sola bakılırken, dükkanın kapısı açıldı ve bir bayan adresin doğruluğunu teyit etti, izin alarak içeri girdik.

Şaşkındık, içerde 7 çocuklu bir aile yaşıyordu...
Dükkada 7 çocuklu bir aile!

Aile Siverekliydi, evin reisi fırın sahibiymiş ve sonradan iflas ederek İstanbul'un yolunu tutmuş. Birkaç ay çalışmış fakat bel fıtığı olduğu için iş yapamaz hale gelmiş. Tedavi edilmesi gerekiyor ama para nerede?

Aile de babanın hastalığı yüzünden İstanbul'a geliyor sonra. 7 tane çocuk. En büyüğü 15 yaşında çocukların.

En büyük 2 kız tekstil atölyesinde işe girmişler

geçen ay, ne kadar maaş alacaklarını bile bilmiyor aile, olsun en azından eve bir destek olacaklar diye seviniyor anne ama küçük kızın okulu bıraktığı için ağladığını anlatıyor. Yüreğim yaralanıyor. Ailesi için hayatını feda etmek bu işte...

İki bölmeden oluşan bu dükkanda yaşıyorlar ve tuvalette çocuklara banyo yaptırdığını anlatıyor anne. Çocukların en ufak olanı hariç hepsi okuyormuş. Okulda beslenme saatine bir şey götüremeyen çocuklara öğretmenleri kızıyormuş, ne yapabilir ki çocuklar, yok işte yok yok!

Bu çocuklar okumalı, okumalı ve büyük insan olmalı demek kolay, kolaysa siz büyüyün böyle zorluklarla

da büyük adam olun, olabilirsiniz!

Ali Baylar / 2003

ÇAM SAKIZI ÇOBAN ARMAĞANI

Bugün bir aile ziyaretine katıldım. Aile, Yeni-bosna semtinde minicik bir evde oturuyordu. Ev demek belki iyi bir tanımlama olamayacak, hol desem daha mantıklı olur sanırım, çünkü evin toplam büyüklüğü sadece 20 metre kareydi. Bu, çoğumuzun evindeki bir oda büyüklüğü sadece...

Bizi 3-4 metrekare bile olmayan OTURMA! odasına aldılar. Kenarda yanmayan bir kömür sobası...

7 aylık bir bebek, yürüteçte sağa sola hareket ediyor... Doğuştan sağ ayağı tersmiş bebeğin... Yeşil kartı sadece ona çıkartabilmişler ve tedavisi devam ediyormuş, daima hareket etmesini istemiş doktor.

Babanın akciğerinde su toplanması var ve tedavisi şart ama para olmadığı için tedavi mümkün olmamış. Hasta adamı kimse işe de almıyormuş.

Akraba ve komşu yardımıyla ayakta duran bir aileydi karşımızdaki...

Biz aile tespit formumuzu doldururken, evin reisi hanımına bir şeyler fısıldadı ve ev hanımı bize bir tabak dolusu kayısı bademi getirdi. Belli ki memleketleri olan Malatya'dan göndermişti aileleri... O yokluk sofrasında, çam sakızı çoban armağanı benim için boğazda ısmarlanan balık ziyafetinden daha anlamlıydı doğal olarak.

Bu milletin en yokluk çektiği anda bile misafiriyle olanı paylaşmasındaki güzellik, belki de bizi millet olarak ayakta tutan en güzel özelliklerden biri olsa gerek.

İçimizde buruk bir mutlulukla evden ayrıldık.

Ali Baylar / 2003

ÖNCELİKLE BÜTÜN GÖNÜL DOSTLARINA MERHABA

Cumartesi günü yapmış olduğumuz aile tespit programı ile ilgili yaşadığım güzel ve üzücü olayları sizinle paylaşmak istiyorum. Bugün Ayvansaray semtinde aile tespitindeydik. İlk olarak Süleyman Bey ve ben beraber gittik. Bir heyecan vardı içimde anlamını bilmediğim ve aile tespitlerimize başladık. Girdiğimiz birkaç ev dışında hepsi üzücüydü. Özellikle bir teyzemin ağlamasını ve üzüntüsünü anlatmadan geçemeyeceğim. Elimizde yazılı olan adrese gittik, evi bulduk. İnanır mısınız, evin içi de, dışı da dökülüyor, oturulacak doğru düzgün oda yok. Kullanımda olan bir tek oda var ve onun içinde de bir çekyat var o kadar. Teyze rahatsız ve yaşlı olmasına rağmen evin bahçesinde aile tespitimizi yapmaya başladık ama yaşlı teyze ağlamaktan bizim sorularımıza güçlkle yanıt verdi. Tespit yaptığımız aile aslında teyzenin torununun evi ama yaşlı teyze gözyaşları ile anlatıyor ailenin durumunu; torunu çalışmıyor ve satabilirse limon satıp ailesinin geçimini sağlıyor, en azından çaba gösteriyor ama tabii yeterli olmuyor. Biz tespitimizi bitirdik, vedalaşma anında teyze bizi hayır duaları ile ağlayarak uğurladı sağ olsun. O kadar üzücü bir durum ki, ağlamamak için zor tuttum kendimi. Allah herkesin yardımcısı olsun.

Daha sonra bir eve daha tespite gittik, kapıdan içeri girdik, odada oturulacak bir çekyatları bile yok, yer minderleri koymuşlar odanın içine. Bu ailenin reisi bel fıtığı rahatsız ve çalışmıyor. Anne de astım hastası, o da ekmek fabrikasına girmiş ama rahatsızlığından dolayı fazla çalışmamış, çıkmak zorunda kalmış. 4 tane çocukları var. İki kızları var 17 – 18 yaşlarında, onlar çalışıyorlar ve öğlen 14:00'de gidip sabaha karşı 05:00'te eve geliyorlar. Allah yardımcıları olsun.

Ve sonra aramıza çok cici 2 tane bayan katılıyor. Pelin Hanım ve Gözde Hanım onlara göstermiş oldukları fedakarlıktan dolayı sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Pelin Hanım Kartal'da oturuyor, bize yardım etmek için Kartal'dan kalkıp Ayvansaray'a geliyor. Gözde Hanım (İngilizce öğretmeni) Tuzla'da oturuyor ve o da bize yardımcı olmak için Tuzla'dan kalkıp geliyor. Birlikte gittiğimiz aile tespitlerinin kiminden üzülerek, kiminden sevinçli çıkıyoruz. Söylemek istediğim şu; yaklaşık bir seneden beri Evrensel Yardımlaşma Ve Dayanışma

Derneği'nde gönüllü üyeyim ve elimden geldiği kadar bütün programlarına katılırım, bu kadar huzurlu ve keyif verici bir aile tespiti programı olmadı. Pelin Hanım ve Gözde Hanım ilk defa aile tespit programına katılmalarına rağmen çok iyi bir şekilde aile tespitlerini yaptılar. KENDİLERİNE TEKRAR TEKRAR SONSUZ TEŞEKKÜRLERİMİ SUNUYORUM. İyi ki geldiniz ve her zaman sizi ve diğer üyelerimizi Derneğimiz faaliyetlerinde görmekten mutluluk duyacağız. Sizden istenilen fazla bir şey değil sadece 1-2 saatinizi ayırıp bize destek olmanız.

HAYDİ GÖNÜL DOSTLARIMIZ BİR UFAK ADIM DA SİZ ATIN, İHTİYAÇ SAHİBİ AİLELERİMİZİN HEM SEVİNÇLERİNİ HEM ÜZÜNTÜLERİNİ BİRLİKTE PAYLAŞALIM...

“HER ŞEY İNSAN İÇİN”

Saygılarımla,
Evrensel Yardımlaşma Ve Dayanışma Derneği
Gönüllü Üye

Sevilay ÇAKIR / 2003

KULLANILMIŞ EV EŞYALARI DAĞITIMI PROJESİ:

Hepimizin evinde beyaz eşya olsun, mobilya olsun bir sürü eski eşyamız vardır. Yenilerini alacağımız zaman genelde bunları ya kapı önüne koyarız, çöpe giderler, ya eskici çağırırız ucuza verir elden çıkartırız bu eşyaları.

Oysa yardım ettiğimiz ailelerin birçoğunun bırakın mobilyası, yatacak yatakları bile yok. Bizim çöpe attığımız eşyalar onlar için çok lüks sayılıyor.

Biz de ev eşyası yardımına başlayalım istedik. İnternet sitemizden ve mailler ile binlerce kişiye bu projemizden bahsettik. Telefonlarımız çalmaya başladı. “Ev eşyam var, bunu gelip alın,” diyenler oldu.

Sağ olsunlar bu insanların birçoğu kullanılabilir durumda eşyalarını verirken, bazıları da çöpten de beter eşyalarını vermek için bizleri arıyorlardı, gelin alın diye... Arkadaşlarımız kamyonet tutup eve gittiklerinde karşılıklarına çıkan kullanılması imkan dahilinde olmayan bu eşyaları alamayacaklarını söylediklerinde de, "Siz ne biçim yardım topluyorsunuz? Bir de eşya beğenmiyorlar terbiyesizler," diyerek arkadaşlarımızı tersliyorlardı.

Eşyaların da kullanılacak kadar temiz olması önemlidir, sonuçta karşımızda insan vardı ve biz de verdiğimiz eşyanın bir şekilde kullanılır olmasına dikkat etmek zorundaydık.

Hele bazı yardımseverler! vardı ki... Pikaplarını, teyplerini, video playerlarını, kırık avizelerini, çöpe bile atılmayacak kadar kırık dökük eşyalarını da HAYRAT vermek istiyorlardı bize dağıtalım diye... Sağ olsunlar...

Evlerine kadar her kamyonet gönderişimiz için 70,00 YTL ücret ödüyordük ve bu da hep cebimizden çıkıyordu. Ne de olsa ev eşyası veriyordu gönüllü insanlar ve onlardan 70,00 YTL kamyonet ücretini almak istediğimizde:

"Bu kadar eşya veriyorum bir de para mı vereceğim size?" diye tersliyorlardı. Çaresiz cebimizden ödüyordük. Ama keşke gittiğimize degecek eşyaları alabilseydik diyorum hâlâ üzülerек...

O günlerde mail grubuna gönderdiğim bir maili paylaşmak istiyorum sizinle:

BİR AİLE PORTRESİ

Bugün bir aileye gittik ki, inanın yaşam şartları içler acısı, sizlerle paylaşmak istedim.

Baba 51 yaşında evini kağıt toplayarak geçindiriyor. Tek başına topladığı için ayda 150 milyon gibi bir kazancı var. Anne felç geçirmiş konuşmasında bozukluk var ve vücudunun sol tarafını kullanmakta zorlanıyor. 4 tane çocukları var; boy boy, en büyüğü 8 diğerleri 7 5 ve 2 yaşlarında. Yıllar önce yaşlı bir beye bakmış hanım, yaşlı bey vefat edince onun evine yerleşmişler, her an evsiz kalma durumları da var. Baba, topladığı kağıtları muhafaza edeceği yeri olmadığı için gecekondunun etrafına yerleştirmiş, zaten evin etrafındaki pislik, görünce moralinizin bozulması için yeterli oluyor. Eve girdik kendimizi tanıttık, sohbeta başladık, bayanın bizden istediği gıda yardımı ve çocuklarına kıyafet, gerçekten de üstleri başları perişan. Çocukların 2 tanesi okuyor, onlara destek

olmak lazım diyoruz kendi kendimize.

“Geçenlerde bir gece,” diye başlıyor hanım, “uykudayız, 8 yaşındaki kızımın çığlığı ile uyandık. Ne olduğunu anlayamadan baktık ki kızımın suratı kan içinde, çıldırıyoruz. Hâlâ anlamıyoruz ne olduğunu, biraz sakinleşince kız söylüyor. Beni FARE ısırdı,” diye.

Evet, eve bir lağım faresi girmiş ve başlamış nerdeyse hepsini tek tek yemeye...

İrkildim birden, sanki ayaklarımın altında fareler gezmeye başladı o an. Belki bahsetmişimdir bir kez böyle bir durumla karşı karşıya kalmıştım.

“Hemen kliniğe götürdük,” diyor bayan ama doktorlar tam teşekküllü bir hastaneye gidin diyip müdahale etmemişler. Yeşilkart dahil hiç bir güvenceleri yok. Hastanede tedavisi olmuş küçük kızın hâlâ iğne kullanıyormuş. Perişan oldum, kızı göremedim okuldaydı.

Bu arada çocukların hepsinin vücudunda kabarmalar, kızarıklıklar ve döküntüler oluyormuş, sanıyorum etraftaki pislik ve bakımsızlıktandır ama bir doktor görebilse çok iyi olur. Yazık o kadar güzeller ki, hepsinin gözleri sanki lens, masmavi, doyamıyorsun bakmaya ama kaderleri sanırım güzel değil. En azından şimdilik...

Umarım hayat onlara hep güzellikler sunar...

Bu konuda destek istiyorum, bu çocukları bir doktora götürmeliyiz. Belki sandığımız gibi pislikten değil de ciddi bir hastalıktan ya da hastalık başlangıcından da olabilir. Aranızda doktor olanlar veya doktor tanıdıkları olanlar ya da ben bu çocukların tedavisine sponsor olurum diyen gönül dostlarımız varsa desteğinize ihtiyacımız var. Bu çocuklar sizin de olabilirdi.

*Unutmayalım ki "Her şey insan için"
Emel Eresen / 2005*

Geçenlerde bir yardımsever vatandaşımız derneğimizi arayarak, kullanılmış eşyalarını ihtiyaç sahibi ailelere vermek istediğini belirtti.

Verilecek eşyaları gördüğümüzde üzücü bir manzara ile karşılaştık çünkü eşyalar kullanılmayacak eşya sınıfına girmekteydiler. - Beyaz eşyalar paslanmıştı, motorları bile çalışmıyordu.

- Kıyafetler yırtık, ütüsüz ve üstelik yıkanmamıştı.

- Ayakkabılar atılacak kadar kötüydü

- Evde kullanılmayan ne varsa çöpe atılacağına derneğe verilmek istenmişti.

Yardımanın ölçüsü olmaz diyoruz, fakat verilecek eşyaların da bir standardı olmak zorunda. Biz, ihtiyaç sahibi ailelerimize saygı duyuyoruz ve onlara vereceğimiz her türlü yardımın da uygun standartların altına düşmesini kabul etmiyoruz.

- Kıyafetler yıkanmış ve ütülü olmalı

- Ayakkabılar giyilecek vasıflarda ve mümkünse boyanmış olmalı

- Kullanılabilecek eşyalar verilmeli. Bozuk ve çöpe atılacak durumdaki eşyalar verilmemeli.

Eğer yardım yapacaksak kendimizi, karşımızdaki insanların yerine koyarak yapmalıyız.

Ali Baylar / 2005

Alibeyköy Araphan'dayız. Ailemiz yeni evli, 6 aylık bebekleri var, eşi konfeksiyon firmasında ütücü olarak çok cüzi bir maaşla çalışıyor, eşinin işi İstanbul'da olduğu için evlenince memleketlerinden mecburen buraya gelmişler. Gelmişler ama aile bir türlü düzenlerini oluşturmamış, evin reisinin maaşı yetersiz kalıyor.

Evleri çok rutubetli hatta bu rutubetten dolayı 6 aylık bebekleri bronşit olmuş, tedaviyi dahi güçlükle yaptırıyorlar. Evde hiç eşya yok, yattıkları bir döşek ve yorgandan başka, bebeğin bile bir karyolası yok, evde mutfak düzeni yok, küçük tüp kullanıyorlar, beyaz eşya hiç yok

Hatta yerlerde bir halı bile yok, oturulan odada kilim var diğer yerler taş...

Ailemizin erzak yardımını haricinde eşyaya, özellikle bebeğin daha sağlıklı ortamda büyümesi için gerekli eşyalara ihtiyacı var. Ailemize bu konuda yardım edebilecek dostlarımızın bize ulaşmasını rica ediyorum. Verebileceğimiz her eşya onları mutlu edecektir.

Sizlerle hikayelerini paylaştığım aileler sadece birkaçı, bunun gibi anlatılabilecek maalesef birçok hikaye var. Amacımız bunlar gibi ailelere ulaşabilmek, tabii sadece bizlerin çabası yeterli olmuyor. Hepinizin desteğine ihtiyacımız var.

Belki karşımıza bunlardan daha kötülerini de çıkaracaktır. Ne kadar güçlü olursak o kadar hayırlı işler yaparız.

Emel Eresen / 2003

YAPTIĞINIZ YARDIMLARIN DEĞERİ

Ramazan Bayramı öncesi ailelerimize yapmış olduğumuz zekat yardımları sırasında yaşadığım güzel ve mutlu bir anı sizinle paylaşmak istiyorum.

12.11.2004 Cuma günü Beykoz bölgemizde, yeşillikler içerisindeki toprak bir yoldan ilerleyerek küçük ve güzel bir eve ulaştık. Amacımız o gün aileye bir miktar zekat parası vermektir, kapıyı çaldık, kapıyı açan evin hanımı bizi çok içten ve samimi bir şekilde karşıladı, biraz sohbet ettikten sonra bizi içeriye davet etti.

Ben bu ailenin tespiti sırasında orada bulunmadığım için ailenin ev içerisindeki ihtiyaçlarını görmek amacıyla içeriye girdim. İki oda ve küçük bir holden oluşan ama içerisinde yedi kişinin yaşam mücadelesi verdiği küçük bir evdi. İçeriye girdiğimizde evin içerisindeki mobilya ve beyaz eşyaların kullanılmayacak kadar kötü bir durumda olduğu, benimle beraber yanımda gelen arkadaşımın da dikkatinden kaçmadı. Bayana nelere ihtiyacı olduğunu sorduk, aslında biz de nelere ihtiyacı olduğunu görmüştük.

Ama aldığımız cevap bizi bile şaşırttı. Söylemiş olduğu tek şey; "Sağlığımız..." oldu.

Oysaki evinde birçok ihtiyacı vardı.

Ben nelere ihtiyacı olduğunun notunu çoktan dosyama yazmıştım bile. İşlerimiz o gün yoğun

olduğundan yardım etmek için başka ailelerimizi de ziyaret etmemiz gerekiyordu. Hanımdan izin isteyerek aracımıza doğru ilerlerken titrek bir ses ile arkamızdan seslendi ve yanımıza geldi:

“İki gün sonra bayram,” dedi ve yine utangaç bir ses tonu ile bize yemeklerini küçük bir piknik tüpü ile pişirdiğini söyledi ve artık dayanacak gücünün kalmadığı belliydi.

Yanımdaki arkadaşım, “Sen hiç merak etme,” deyip oradan ayrıldık.

Hanımın bize ne anlatmak istediğini anlamıştık ve ne yapacağımızı biliyorduk, yanımdaki arkadaşım hemen birkaç yere telefon açarak bir set üstü ocak ayarlamıştı bile.

Daha önce sizlerin bağışları olan bir koltuk takımını da ertesi gün aracımıza yükledik ve yine o yeşillikler içindeki toprak yoldan geçerek ailemize ulaştık.

Kapıyı çaldık, kapıyı açan yine evin hanımıydı. Bizi karşısında görünce biraz şaşırıldı.

Çünkü dün oradaydık. Hanıma evi için bazı hediyeler getirdiğimizi söyledikten sonra önce koltukları içeriye taşıdık. Ama en büyük hediyemiz (en azından ben böyle düşünüyorum) set üstü ocaktı. Onun için onu en sona bıraktık. Set üstü ocağı verdiğimiz an bayanın gözlerinden yaşlar süzülürken, önce tüm yardımlarınızdan sizlere dualar etti ve, “Artık iki tencere ile yemek pişirebileceğim,” dediği an bizleri çok etkiledi.

Ve inanın o insanları tanımasanız da bir gerçek var ki sizler amaçlarınıza, yardım yaptığınız insanlar da sıcak bir tabak çorbaya kavuşuyor.

Barış AYDIN / 2004

“HASRET”

Derneğimizde çalışmaya başladığım andan itibaren bir çok acı dolu an yaşadım ama bu anlatacağım gerçekten inanılmaz zor bir hikaye; üzüntüyle, çaresizlikle belki çözümsüzlükle dolu bir başlangıç.

Genç bir bayanın hayat hikayesi; sorunlu bir çocukluk ve gençlik dönemi geçiren genç arkadaşımız umutlarla dolu bir evlilik yapmış, ama kader onu çok kötü noktalardan yakalamaya başlamış. Üç yıllık evliliklerinde birçok şeyi aşmışlar ama maalesef eşinin ve eşinin ailesinin beklentisi olan çocuk isteğini bir türlü çözememişler Çocuk isteği ile başlayan sıkıntılı günler çeşitli acıları beraberinde getirmiş. Bir bebekleri olamadığı için evlilikleri bitmiş. Genç arkadaşımız üç yıl kadar sonra ikinci evliliğini yapmış, başka umutlara yelken açmış, evliliğinin birinci yılı bittiğinde bir bebeği olmuş. Adı “Hasret...”

Hasret genç arkadaşımız için büyük umutlar taşıyordu. İlk evliliğinin bitişine sebep olan bebek

dünyaya gelmişti. Ama kader dedim... Eşinin evine karşı sorumsuzlukları artmaya başlamış. Bir süre sonra borç üstüne yapılan borçlar onları çıkmaza doğru sürüklemiş. Bir süre devam etmiş bu sıkıntılar, Hasret bir yaşına gelmiş, ansızın bir gün eşi evi terk etip başka bir hanımla gitmiş.

Eve gelen alacaklılarla baş edebilmek için çok mücadele veren bayan, yavaş yavaş eşyalarını satıp borçları ödemiş, ta ki alacaklıların uygunsuz teklifleriyle karşı karşıya kalıncaya kadar. Artık pes eden genç kadın çocuğuyla birlikte müracaat ettiği Kadın Sığınma Evine yerleşmiş, üç ay kaldığı sığınma evinde günü dolunca başka bir kadın sığınmaya, oradan da başka bir kadın sığınma evine yollanmış. Üçer beşer ayda bir yer değiştirerek kaldığı süreyi yaklaşık bir yıla tamamlamış ama maalesef kurallar gereği daha uzun süre kalamıyor. Çaresiz; parasız nerede kalacağını bilmez bir durumda ilk gecesini bir karakolda geçirmiş. Karakola sığındığı sırada tanıştığı bir bayan ona destek olmuş, yaşlı bir teyzenin yanına yerleştirip onun bakımını yapmak koşulu ile evde barınmasını sağlamış. Orada kalışı da iki buçuk ay kadar sürmüş yaşlı teyze, türlü ilginç bahaneler öne sürerek genç arkadaşımızın evden ayrılmasını sağlamış.

Yine sokaklar, yine çaresizlikler içerisinde bir sabah başlıyor onun için, bu arada Hasret, Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'nün ücretini karşıladığı bir özel yuvaya gidiyor. Aslında kalacak yer prob-

lemi halledilebilirse bir iş bulup hayatını devam ettirebilecek. Ona göre melekler onun yardımına gelecek... Bir tesadüf sonucu bizlerle tanışıyor.... Evet, meleklerim diye bahsediyor artık bizden...

Tesadüfle tanıştığımız arkadaşımızın gerekli olan incelemeleri tamamlandıktan sonra, en acil ihtiyacı ev olduğu için ev aramaya başladık, bir haftaya yakın uğraştıktan sonra ev bulundu. Bu arada çok sorunlarla karşılaştık, emlakçıların, ev sahiplerinin duyarsızlıkları karşısında zor anlar yaşadık. Evin boya badanası, temizliği bitti. Eşya konulması gerekiyordu, çünkü üstlerindeki kıyafetlerinden başka bir şeyleri yoktu. Duyarlı gönüllülerimizin ve hayırsever dostlarımızın desteği ile eşyaları da tamamlandı. Hasret artık güvende, sıcak evinde, sıcak sobasının başında ona verilen oyuncaklarıyla oynuyor, bisikletine korkusuz biniyor.

Yapılacak en önemli şeylerden biri iş bulmaktı, onu da başardık. Genç arkadaşımızın artık bir işi de var.

Bize meleklerim diye hitap eden genç arkadaşımız “Umutsuzluğumun Umudu” oldunuz diye devam ediyor.

Bu çok keyifli anları yaşadığım için kendimi şanslı hissediyorum. 2.5 yaşındaki Hasret’in umudu, karanlıklarının aydınlığı olabilmek inanılmaz güç veriyor bizlere.

Bu gücü birlikte paylaşmak için her zaman kapımız açık, gönül birliğimiz daha birçok zorluğu aşmamıza vesile olacaktır.

Emel Eresen / 2005

SON MUTLULUK

Yeni dönem aile tespitleri yapmak için ekip arkadaşarımla çalışmaya başladığımız gün, çok güzel bir atmosfer hakimdi etrafımızda, hepimiz tüm hızımızla çalışmaya başladık. Hem aile tespiti yapacak, hem de tespit yaptığımız ailelerden uygun olanlarına gıda ve et dağıtımı yapacaktık.

Aile yoğunluğunuzun fazlaca olduğu Eyüp-Alibeyköy-Ayvansaray bölgesinde tespitlerimize başladık. Saatler geçmiş, farkına varmadan akşam olmuştu. Son bir gayretle listemizdeki ailelerden birine daha gittik.

Gittiğimiz yerde üç aile yaşıyor. Vakıfların verdiği, daha doğrusu uzun süreliğine kiraladığı bir ev sağ ve solunda birer ev daha var. Ev denilemeyecek kadar kötü bir ortamda iki aile de. Bu kişiler gittiğimiz hanımın kızı ve gelini, evinin bir bölümünü onlara paylaşmış. Üçü de birbirlerinden berbat ortamlarda yaşıyor. Gelinin evine giriyoruz önce; solda bir masa, masanın ortasını kesmiş bir lavabo oturmuş, üstünde eğreti duran bir musluk ve hemen yanında tek göz yanan bir elektrikli ocak, üzerinde kaynayan hatta kaynamaktan ya da eski oluşundan üzeri zift bağlamış bir çaydanlık, içerisine bakamadım çay var mıydı acaba?..

Neyse, içeriye yöneliyorum sadece bir oda, odada bir koltuk ve bebek yatağından başka bir şey yok.

Hanımın kucağında henüz iki aylık bir bebek, kapı açık duruyormuş yaz kış, çünkü evde inanılmaz bir rutubet ve bundan dolayı da ağır bir koku var. Tavandan astığı perde dikkatimi çekiyor, meğer buldukları odayı ikiye bölmek için kullanıyormuş o perdeyi. Çünkü başka oda yok ve çocuklarla birlikte aynı yerde yatıyorlar.

Anlatıyor bayan dertlerini; eşi çalışıyor fakat aldığı ne evlerini düzenlemeye, ne başka yere taşınmaya, ne de karınlarını doyurmaya yetiyor, iki çocuğu daha var bebekten başka. Anlattıkça bunalıyorum; nasıl yaşıyorlar, nasıl ayakta duruyorlar ama aynı zamanda kızıyorum da içimden, iki çocuk var zaten, geçinmiyorlar, peki üçüncü çocuk neden? Buna nasıl çözüm bulunur bilemiyorum.

Yoksulluğun bedeli sanki çocuk dünyaya getirmek... Dikkatimi çekiyor, yoksul ailelerde çocuk sayısı hep çok fazla sanki başka bir şeye sahip olamayacaklarını biliyor ve tek sahip oldukları çocukların sayılarını arttırıyorlar.

İnanamayacaksınız belki ama bu evde tuvalet ve banyo yok. “Bu ihtiyaçlarınızı nasıl karşılıyorsunuz?” diyorum. Tuvalet ihtiyaçlarını poşetlere yaparak gideriyorlar, banyo içinse kışın komşuların evlerine gidiyor, yazın kapının önüne yaptıkları brandanın içinde hallediyorlarmış.

“Ne yapalım buna da şükür,” diyor bayan, “ya ev de olmasaydı...”

Yine de güçlüler, azimliler vazgeçmiyorlar yaşam mücadelesinden.

“Ama çocuklarımın iyi insanlar olmasını, benim yaşadıklarımı yaşamamalarını istiyorum. Onlar için yaşıyor onlar için ayakta duruyorum, bu yoksullu-

ğa karşı,” diyor...

Evet, belki sizler de böyle zaman zaman sıkıntılar yaşamış, atlatmış veya atlatmaya çalışmış olabilirsiniz.

Hiç akşam çocuğuma ne yedireceğim korkusunu yaşadınız mı? Bu insanlar bunu belki her akşam yaşıyor. Belki her akşam çocuğum yesin diye aç yattıyor.

Onlara bıraktığımız gıda paketlerini aldıkları anı anlatmak o kadar zor ki...

Bir bayanın sevinçten havalara zıplaması, 8 yaşındaki bir kız çocuğunun mutluluktan 17 kg.lık çuvalı kucaklaması, 5 yaşındaki o gözleri ıslıl ıslıl olan çocuğun çığlıkları; sanki bir bayram havası esen o anı yaşamak; çocukların topukları yırtık çoraplarıyla, ayakkabısız o paketleri taşımak için bizimle koşuşturması, artık buzdolabımın fişini takıp içinden kullanılmayan kaşıkları çıkartayım diyen anneanneninin sevinç duaları, ablama yemek yemeğe gitmeyeceğim küçük tüpümde kendim pişireceğim diyen halanın sevinç feryatları...

“Biliyor musunuz, ben aylardır evimde yemek pişirmedim, pişireceğim malzemem hiç olmadı,” diyen ve ağlayan üç bayan...

Onlar çok mutlu, biz onlardan da mutlu. Allah hepimizin, hepinizin yolunu açık etsin.

Unutmayalım “ HER ŞEY İNSAN İÇİN”

Emel Eresen / 2005

TELEVİZYON KANALLARIYLA GÖRÜŞME VE REDDEDİLME:

Bu kadar hizmet ediyorduk ve bir şekilde artık tanıtıma yönlenmemiz gerekiyordu. Basın kuruluşlarıyla irtibata geçelim dedik ve başladık randevu almak için hepsiyle görüşmeye.

Verilen cevaplar çok netti.

YAYIN FORMATIMIZA UYMUYORSUNUZ!

Yayın formatına uymak için neler gerekiyordu? Ünlü olmanız lazımdı, göze hitap etmeniz gerekiyordu, arkanızda birileri olmalıydı, dikkat çekecek, anormal içerik yapmalıydınız. Biz bunlara uymuyorduk maalesef.

Dikkat çekebileceğini düşündüğüm bir ANORMAL nokta vardı aslında ama onu da kimseye beğendirememiştim... TÜRKİYE'DE GÜZEL ŞEYLER DE OLUYORDU! Birileri karşılık beklemeden fakirlere yardım götürüyordu, gönüllüler paketleme ve dağıtımına seve seve katılıyorlardı yapacağımız programda... Ama FORMATLARINA UYMUYORDUK!

KİBARIYE İLE KANAL 6'DA PROGRAM TEKLİFİ:

Bir gün Kanal 6'dan geri döndüler telefonla ve gelin görüşelim dediler. Hemen Yönetim Kurulu'ndan birkaç arkadaşı aradım ve aynı gün toplantıya gittik.

Bizimle bir program yapmayı düşündüklerini ve bu konuda Kibariye ile birlikte çalışabileceğimizi söylediler. O da net değildi, çünkü henüz sanatçıyla anlaşma tam gerçekleşmemişti.

Haftaya kendisiyle görüşeceklerini ve eğer o kabul ederse bizimle tekrar görüşeceklerini söylediler.

Onlara yapılacak programın formatını sorduk, biraz eğlence, biraz da yardım karışımı bir düşünceleri vardı.

Teşekkür ettik ve çıktık, kabul etmemiz mümkün değildi bu teklifi. Biz insanların sıkıntılarıyla uğra-

şırken birileri televizyon başında çerezini yiyerek eğlenemezdi.

ME. TV'DEN TELEVİZYON PROGRAMINA OLUMLU YANIT:

Bütün kanallar içinde bir tek Me. TV ihtiyaçlı ailelerle alakalı bir programa sıcak baktıklarını belirten bir haber gönderdi. Arkadaşlarımız gitti görüşmeye fakat bu program için yayın ücreti ödeyecektik. Her yayın için 10.000 YTL ödememiz gerekiyordu.

Bir cemaate bağlı olmaları olumsuz olan ilk sıkıntıydı, diğer sıkıntı ise bizim asla 10.000 YTL'miz olmamıştı ki. Teşekkür ederek kabul edemeyeceğimizi bildirdik kendilerine. Yine de olumlu cevap verme nezaketini gösterdikleri için teşekkür ediyoruz kendilerine.

AVCILAR'DA ÇADIRDA KALAN AİLE:

Bir gönüllümüz çok acil diyerek derneğimizi aramış ve bir gazetede okuduğu haberden bahsetmişti. Bir aile, Avcılar'da, çadırda yaşıyordu habere göre. Hemen gazeteyi aradık ve ailenin adresini almak istedik, gazetede ki yetkililer ailenin adresini tam olarak bilemediklerini söylediler. Elimizde sadece Avcılar ve ailenin bir fotoğrafı vardı. Arkadaşla-

rımız arabaya atlayarak Avcılar'da aileyi aradılar ve birkaç saat sonra bulduk haberini verdiler bizlere.

Ailenin reisi işsiz kaldığı için ev kiralarını ödeyemediklerini ve sokağa atıldıklarını bildirildi. Hemen bu aileye acil çözüm üretelim diyerek sponsorları aramaya başladık.

Bir sponsorumuz aylık kirasını ben ödeyeceğim, dedi. Öteki arkadaşımız iş vereceğini söyledi ailenin reisine. Ev için gerekli beyaz eşyaları da bir şekilde ayarlayacaktık.

İki gün içerisinde ev bulundu, temizlik yapıldı, eşyalar ayarlandı, aile eve yerleşti.

Hepimiz çok mutluyduk. Bir aileyi sokaktan kurtarmak hepimizi ağlatmıştı. Mutluyduk. Ailenin reisi de yeni bir işe başlamanın mutluluğu içindeydi. Dualar eksik olmuyordu ailemizin ağzından.

Bir hafta sonra işe gitmemeye başladı bu arkadaşımız. İşin uzak olduğundan yakınmakla başladı önce, sonra tembellikten gitmediği ortaya çıktı. Aileye birkaç ay daha yardım ettik fakat sponsorlar maddi desteği çekmeye başladı adamın tembelliği nedeniyle... Dernek de yüzlerce insana bile zar zor yardım ederken bu aileye sadece erzak verebilecek durumdaydı. Daha sonra aile oradan da taşındı, nereye gittiklerini de kimse bulamadı sonra...

GAZETELERE REKLAM:

Gazete reklamı binlerce kişiye ulaşmanız için bir araçtır. Biz de derneğimizi haftada bir kez dahi olsa gazete reklamıyla tanıtmayı düşündük. Fiyatlar gelmeye başladı. 7 cmX14 cm için 1400,00 YTL fiyat isteniyordu. Maddi gücümüz buna müsait değildi. Bu sıkıntı yüzünden reklam projemizi rafa kaldırdık.

Her gün gazetelerde boy boy reklamları çıkan dernekleri de asla çözemedik. Bu kadar maddi gideri acaba nasıl karşılayabiliyordu onlar? Biz erzak almaya para bulamaz ve reklam yapamazken.....

KİTAP YARDIMLARIMIZ:

Yardımlarımız bütün sıkıntılara rağmen tam gaz devam ediyordu. Bir sürü mail alıyorduk özellikle güneydoğu illerimizdeki öğretmenlerimizden. Öğrencilerin ne zor şartlarla eğitim yaptıklarından bahsediyor ve bizden kütüphane desteği istiyorlardı daima. Biz de mail grubumuza mail atarak, çevremize haber salarak, siyasi içerik taşımayan, MEB onaylı kitapları hazırlayıp bu okullarımıza gönderiyorduk... Aldığımız teşekkür maillerinin ve telefonlarının haddi hesabı yoktu. Ama buna rağmen birçok mail de bize küfür yağırdıyordu. Yok efendim biz Kürtlere yardım ediyormuşuz. Oysa

Anadolu'nun birçok başka köşesine de kitaplar gönderiyorduk ve nedense bunları görmüyordu saldıran insanlar.

SABAH GAZETESİNDEKİ HABERİMİZ:

Gazetede görevli bir bayan derneğimizin yardım ettiği bir ailenin haberini yapacaklarını bildirdiğinde çok mutlu olmuştuk. Para vermeden, neler yaptığımızı binlerce insana ulaştırma şansımız olacaktı en azından. Ailenin çok muhtaç durumda olmasına dikkat edilmeli denildi. O dönemdeki yayın yönetmeni Savaş Ay haberlerin dikkat çekici olmasına çok önem veriyordu. Biz de gerçekten çok ihtiyaçlı bir aileyi onlarla tanıştırdık. Ailenin bir sürü fotoğrafı çekildi, yayın hazırlandı ve haber çıktı. Aile hakkında insanın içini parçalayan bir haber yapıldı ama derneğimiz es geçildi o haberde. Basın kuruluşlarının yayın politikasını da bu şekilde öğrenmiş olduk. Orada önemli olan DUYGU SÖMÜRÜSÜYDÜ bizim yaptıklarımız önemli değildi. Oysa haberin yapıcılığı düşünülse bu aileye Evrensel Yardımlaşma Derneği şu yardımlarda bulundu diye eklenirdi.

YARDIMLARIN AZALMAYA BAŞLAMASI:

Toplamda 1000 kişiye erzak yardımı yapıyorduk. Aylık sadece 8000,00 YTL ile bu kadar insana mutfak yardımı yapabiliyorduk ama bir türlü yeni sponsor bulamıyorduk. Çaldığımız her kapı yüzümüze kapanıyordu. Mevcut sponsorlar da ekonomik krizleri bahane ederek kesintilere gitmeye başlamışlardı. Hepsinin bağlı bulunduğu bir yerler olduğu ve oralara destek oldukları için biz ancak onlara KÖSTEK OLAN BİR DERNEKTİK. Desteklerimiz iyice azalmaya başlamıştı.

CEMAATLER,
YARDIM KURUMLARI
VE PARTİLER:

Konuşmaya gelince vatan, millet hayrat, hasenat, insanlık serenadı yapan bütün cemaat ve siyasal partilerin aslında söylevlerini yerine getirmediğini öğrenmek için bir yardım derneği kurmanızı tavsiye ederim. Ortada ciddi bir adım olmadığı zaman meydanı boş bulan bu gruplar, haydi birlikte hareket edelim, dediğiniz anda bir anda yok oluveriyorlar yanınızdan. Konu din iken her an konuşan bu insanlar, fakirlik, dediğiniz anda ama biz şu şekilde hizmet ederiz sadece diyip size kapıyı göstermeye başlıyorlar.

Ben de bir dönem birçok sosyal gruba katıldım ve cemaatlerde bulunma şansım oldu. Ne acıdır ki, o dönemlerde canımızı vereceğimizi düşündüğümüz dostlarımızın hepsi bu yardım derneği kurulunca bizi yarı yolda bıraktılar.

İstedığımız fazla bir şey de yoktu; “Gelin birkaç erzağın da ucundan siz tutun, koskoca topluluklarsınız, yerine göre milyonlarca liralara dönüyor içinizde, Allah rızası diyorsunuz, biz de Allah rızası için çalışmıyor muyuz?”

Aldığımız cevaplar çok ilginçti:

- Biz öğrenciye hizmet ediyoruz sadece...

- Dünyaya İstiklal Marşı'mızı öğreteceğiz... Akıllı çocuklarımızı eğitip yurtdışına beyin göçü yapacağız, pardon islamiyeti tanıtacağız!

Biz Kuran eğitimi veriyoruz sadece. Arapçasını ezbere okumayı öğretiyoruz, anlamını bilmelerine gerek yok. Hem zaten Kuran türkçeye de çevirilemez ki!!!

- Biz önce bataklığı kurutacağız. Bataklık kurumadan sivrisineklerin sonu gelmez... Eğitim şart! Sonra fakirlere de el atacağız! Dua etmeye devam etsinler fakirler bizim için! Geleceğiz çok yakında... 1000 sene sonra! Biraz daha sabır... Ya Sabır!

Bir de dış destekli yardım (!) kurumları var ki onları zaten konuşmaya değer görmüyorum. Aslan figürleriyle, mekanizma logolarıyla ortada dolananlar zaten yaptıkları en ufak yardımı bangır bangır reklam ederler.

Partileri de unutmamalı bu arada... Oy derdi ile sadece yandaşlarına ve oy verecek ailelere destek veren bu partiler ne kadar da masumdurlar. İnsanlara yardım ediyorlar işte, daha ne diyebiliriz ki?

Hepsinin yolu açık olsun diyorum. Dernek sayesinde artık hiçbir cemaate, gruba, partiye güvenmem gerektiğini yaşayarak öğrenmiş oldum. İnançları maddi ve manevi sömüren topluluklar maalesef tarih boyunca hep var olmuşlardı ve sonsuza kadar da var olacaklar...

SON GÜNLER:

İhtiyaçlıların ihtiyaçları devam ederken, çaresizliklerini görüyorken, maddi gücü elinde bulunduranların duyarsızlığı beni yıpratıyordu. Dernek yönetimindeki arkadaşlar da gelmiyordu artık toplantılara: hepsinin bahanesi vardı; kimi yorgundu, kimi çok çalışıyordu, kimi eviyle ve çocuklarıyla ilgilenemediğinden yakınıyordu.

Toplantılara onlarca insanı davet ediyor ve çok önemli bir toplantı yapmamız lazım diyordum, kimsecikler gelmiyordu.

Bizim toplantılara, İstanbul'da olmasına rağmen, katılamayan arkadaşlar, bir bakıyorduk başka şehre bağlı bulunduğu cemaat (sosyal grup diyelim) ile seyahate gidiyor ve bir hafta oralarda kalabiliyordu seve seve. Bizim neyimiz eksikti acaba diye hep soruyordum kendi kendime.

Toplantılara kimse gelmemeye başlayınca, erzakları bile 2-3 kişi paketlemeye başlamıştık. Maddi güç gittikçe azalmış, sponsorlar da telefonlara çıkmamaya başlamışlardı.

Anlıyordum ki boşuna uğraşıyorum.

Kira ödemek zorundaydım, maaşlı iki eleman çalışıyordu, sigortaları, vergileri, hepsi bize bakıyordu. Üstelik aileler de erzak bekliyorlardı ...

İyice arada kalmıştım. Her şey üstüme gelmeye başlamıştı. Çaresizdim. Desteksizdim.

Bir gün bir öğrenci derneğinden arayıp, tanışmak istediklerini söylediler. Çok mutlu olmuştum, bu memlekette birileri bize halen değer veriyordu demek ki.

5 katlı bir vakıf binasında hizmet vermekteydiler. Üniversite öğrencilerine yönelik bir dernekti. Gerçekten hoş bir misyonları vardı. Gençlerin ufuklarını genişletmek için çıkmışlardı yola. Birçok milletvekili, dekan ve profesörü ziyaret etmişler ve duvarları onların fotoğraflarıyla süslemişlerdi.

Genç insanların bu üretken enerjileri her zaman beni mutlu etmiştir. Kendilerini de kutladım.

“Sponsorlarınız oluyor mu peki?” dedim, “Bir Büyükşehir Belediyesi bize en son PANEL’de 300.000 YTL sponsor oldu,” dediler. Çok mutlu olmuştum.

Sağ olsun Büyükşehir Belediyesi ve tüm ilçe Belediyelerimiz bize 3 sene boyunca ilgisiz davranırken bu gençlerimize 300.000 YTL sponsor olabilmekteydi. Kimseye diyecek bir lafım olamazdı zaten. Uygun görmüşler ve vermişlerdir tabii ki.

Sanırım biz istemeyi bilememiştik destekleri.

Bu iş buraya kadar dedim ertesi gün. Ben bu derneğin yükünü daha fazla kaldıramayacaktım. Nasılsa tek başına getirmiştim oraya kadar da.

Derneğin feshine karar çıkarttım ve birkaç ay

içerisinde dernek resmen kapandı.

Bu arada derneğimizin 8500 YTL vergi borcu çıktı ... Onu da cebimden seve seve ödedim. Kapımıza kilit vurarak normal hayatımıza geri döndük hepimiz.

KEMALETTİN TUĞCU'YU BİLİR MİSİNİZ?

İlkokuldayken, ağabeyimin ve ablalarımın zevkle okuduğu Kemalettin Tuğcu hikayelerini ben de zevkle okurdum.

Masal gibi gelirdi o hikayeler bana, çooooo fakir bir aile olurdu genellikle başrollerde... Aile yaşamak için evdeki dolapları bile yakardı kış soğuşunda... Çocuk hamallık yapardı mesela pazarlarda...

Evet, o MASALLAR'ın gerçek olduğunu, Evrensel Yardımlaşma Derneği sayesinde öğrenme fırsatım oldu. Yaşım 34 ve hiç öyle de aile olur mu yahu, diye sorarken, bu ailelerin içine düştüm deyim yerindeyse...

Ne ailelere ulaşmadık ki? Bütün varlığını kaybeden ve bir barakada yaşayan insanlar; camı kırık evinde kışı titreyerek geçiren insanlar; erzakların geleceğini duyunca pencereden erzakını saatlerce bekleyen insanlar; bir oyuncak bebeğin sadece başıyla oynayan çocuklar; yatalak ve komşu yardımıyla yaşayan insanlar; kocasının, beş çocuğuyla ortada bırakıp kaçtığı kadınlar; bir parça ekmeğinin yarısını yiyip, yarına belki aç kalırım korkusuyla saklayan insanlar...

Bunlar masal gibi değil mi? Bunlar gerçek olmaz değil mi? Yani koskoca Türkiye'de, İstanbul'da bu kadarı da olamaz değil mi?

Gelin o zaman katılın aile tespitlerimize ya da dağıtımlarımıza...

SONSÖZ

Kitapta adı geçen BİZ kelimesi, maalesef, toplamda 10 kişiyi geçmeyen ve dönem dönem değişen yardımsever insanların genel tanımı için kullanılmıştır. Bir ay çok faal destek veren gönüllümüz 6 ay ortada görünmeyince diğer gönüllü araya girer ve biz hizmetlerimize dönem dönem ve değişik gönüllülerle devam ederdik. Sebatla yardım etmek için savaşılan gerçek sevdalı insan sayısı da maalesef beşi geçmiyordu. Ama şunu söyleyebilirim rahatlıkla, biz dönem dönem dahi olsa bu 10 kişiyle, 1000 ihtiyaçlıya hizmet verebiliyorken, koskoca derneklerin milyonlarca lira desteğe ve onlarca resmi çalışanlarına rağmen neler yaptıkları ortadadır. Biz aylık 10.000,00 YTL ile 1000 kişiyi tam 3 sene boyunca doyurmayı başardık. Ve yukarda sayılan tüm hizmetler de gene bu paranın içerisinde-

den ödeniyordu. Demek ki cebe para sokmadıktan sonra fakirlere hayli hayli yardım edilebiliyormuş diyebiliyoruz bu örnek sonrası.

İddia ediyorum, dünyada hiçbir karşılık beklemeden, sadece ihtiyaçlı olması yeterli diyerek yardım yapan TEK YARDIM KURULUŞU bizdik.

Bu dernek sayesinde neler öğrendim dersiniz:

*Dostlarımın gerçek yüzünü görme imkanı buldum, çoğunun menfaat arkadaşı olduğu ortaya çıkıverdi bu dernek sayesinde.

*Gruplaşmanın en büyük tehlike olduğunu öğrendim.

*Cemaat ve partilerin insanların duygularına seslenerek ticaret yaptıklarını gördüm.

*Bir dernek kuruyorsanız arkanızda, kesinlikle, çok büyük güçlerin olması gerektiğini öğrendim. Bu bir parti, ülke, cemaat ya da sosyal grup olabilir...

*Allah rızası kazanmanın öyle fetva vermekle olmadığını öğrendim.

*Gönüllü bulmanın ne çok zor olduğunu gördüm. Gönüllülerin daima aynı sebatla hizmet etmelerinin imkansız olduğunu ve daima yeni gönüllüler bulmanızın gerektiğini öğrendim.

*Çok paranız olsa bile belli bir sayının üzerinde insana yardım etmemeniz gerektiğini öğrendim, sponsorlar desteklerini azaltınca elinizdeki parayı

kullanmanız gerekiyormuş.

*Boş konuşarak, oturduğu yerden atarak kimse-
nin fakirliği çözemeyeceğini, ülkeyi kurtaramaya-
cağını öğrendim.

*Her şeyden önemlisi başka bir insana karşılık
beklemeden yardım ulaştıran herkesin, aslında ne
kadar büyük insanlar olduklarını öğrendim.

*Gece hayatına binlerce lira harcayan insanla-
rın, bir erzak parası destek veremediklerine şahit
oldum.

*Fakirlerin de sınıf sınıf olduklarını öğrendim.
Kimisi gerçek fakirdi, kimisi de sahtekar.

*İnsanların nankör olduklarını gördüm. İş bul-
duk çalışmadılar, erzak verdik bu neden yok dedi-
ler, erzaklarımız nerede diye hesap sordular...

*Yardım ettiğini sanıp evindeki çöpleri fakirlere
vermeyi düşünen zavallıları gördüm.

Masa başından ülkeyi yönetmenin aslında ne
kadar da kolay ve de güzel bir yöntem olduğunu
ben de yaşadıklarımın sonra kabul ettim.

Ali Baylar / Ağustos 2007

KISA BİZ ÖZET:

Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, 15 Nisan 2003 tarihinde, ihtiyaç sahibi ailelere yiyecek, giyecek, eğitim, yakacak, oyuncak, sağlık ve sosyal gelişim noktalarında yardım amacıyla kurulmuş resmi bir yardım derneğidir.

Kurulduğu günden itibaren gerçek ihtiyaçlı aileleri tespit etmeye çalışan derneğimiz, ilk sene sonunda 150 aileye yardım ulaştırmayı başarmıştır.

İhtiyaç sahibi aileler önce bekleme listesine alınır, sırayla gönüllü arkadaşlarımız bu aileleri ziyaret ederler. Ailenin evinde yapılan tespit sonunda, gerçekten ihtiyaçlı olan ailelere, her 3 ayda bir, ailede yaşayan insan sayısına paralel adette gıda paketi yardımı yapılır. Yardımlar, kendi araçlarımızla, ailenin kapısına kadar teslim şeklinde dir.

Ailelerin maddi durumları düzelinceye kadar bu yardımlara devam edilmektedir. Bir sene sonunda, aile tespitleri yenilenmekte ve maddi durumu düzelen aile varsa yardım kesilmekte ve bekleyen diğer ihtiyaçlı aile onun yerine listeye alınmaktadır. Bir başka yardım kuruluşundan yardım alan aileler liste dışına alınmaktadır. Amacımız en ihtiyaçlı ailelere ulaşabilmektir.

Gıda paketlerinde pirinçten, şekere, undan makarnaya, zeytinden bisküviye kadar birçok malzeme bulunmaktadır. Gıda şirketlerinden gelecek her türlü ekstra destek malzeme de paketlere konabilmekte ve ailelere her seferinde daha değişik ürünlerin ulaşması sağlanabilmektedir. Bir küçük çikolata bile, bir çocuğun mutlu olmasına vesile olabilmektedir.

Gıda paketlerini daha ucuza mal edebilmek ve gönüllülerimizle bir araya gelebilmek amacıyla, gıda malzemeleri toptan alınmakta ve dernek merkezimizde, genellikle hafta sonlarında bir araya gelinerek, paketleme yapılmaktadır. Bu sayede hem daha ucuza maliyet, hem de yapılan hizmete katkıda bulunma zevkini yaşayan gönüllülerimiz, yaptıkları hizmetin ulaştığı yeri bile görebilme şansına sahip olabilmektedirler.

Ailelerin en büyük ihtiyacı olan yiyecek yardımı haricinde, kıyafet yardımları da yapılmaktadır. Çoğumuzun kenarda tuttuğu kullanılmış giysiler, tekstil firmalarının defolu diye ayırdığı ya da ihraç

fazlası stoklar gibi giyim eşyaları, ihtiyaç sahibi ailelerimiz için çok önemli yardım malzemelerimizdendir. Bazı firmaların verdiği bu tip ürünler, gıda yardımlarının dağıtım sırasında ailelere ulaştırılmaktadır. Derneğimize yapılacak kullanılmış elbise yardımları da bu şekilde dağıtılabilir.

Eğitim noktasında da, okul dönemi boyunca, öğretim gören tüm öğrencilerimize, kırtasiye setleri hazırlanmış ve çocukların eğitimdeki acil ihtiyaçları bu setlerle giderilmeye çalışılmıştır.

Maddi durumu iyi olmayan öğrencilerin eğitimine destek olmak amacıyla, Bil Öğretim Kurumları ile yapılan anlaşma sonunda, İngilizce ve bilgisayar kurslarına ücretsiz destek sağlanmış ve ilk öğrencilerimiz kurslarına başlamışlardır. Bu çocuklarımızın geleceğini kurtarma adına çok güzel bir adımdır. Eğitim sektöründeki tüm kurum ve kuruluşlardan bu noktada destek beklemekteyiz.

Soğuk kış aylarında, evlerinde yakacak kömürleri olmayan ailelerimizin, kışı rahat geçirebilmeleri amacıyla, "Her aileye 1 ton kömür" kampanyası yapılmış ve bütün ailelerin evlerine kadar kömür ulaştırılmıştır.

Sağlık noktasında, Korudent Dış Polikliniği ile anlaşarak, bütün ihtiyaç sahibi ailelerimize ücretsiz dış tedavisi imkanı sağlanmıştır. Acil hastası olan ailelerimize, dernek yetkilisi arkadaşlarımız refakatinde sağlık desteği verilmektedir. Hastane ve polikliniklerin desteği oldukça verilecek hizmet-

lerin de kalitesi doğal olarak artacaktır.

Oyuncak, çocuk eğitiminde en önemli unsurlardan biridir. Bazı ailelerdeki çocukların bir tek oyuncaklarının bile olmadığı üzümlere tespit edilmiş ve oyuncak yardımı da projelerimiz arasına alınmıştır. Gıda yardımlarıyla birlikte toplanan oyuncaklar da çocuklu ailelere verilerek onların mutlu olmaları sağlanmıştır. Çok basit sayılabilecek olan plastik top bile o çocukları mutlu edebilmektedir.

Hizmetlerimiz içinde belki de en ilginç olanı adak kurban etlerinin ailelere dağıtılması denebilir. Adak veya ne amaçla olursa olsun kesilen kurbanların etleri 4 ya da 8 parçaya bölünüp, istenilen sayıda aileye dağıtılmaktadır. Bu sayede evlerine aylarca et girmeyen ailelerin evine et girebilmektedir.

Sosyal gelişim noktasında da 23 Nisan Çocuk Bayramı dolayısıyla, çocuklar “Çizmemden Kral Çıktı” adlı tiyatro etkinliğine götürülmüş ve toplam 66 ihtiyaçlı aile üyemiz belki de hayatlarında ilk defa tiyatro izlemiştir.

Çocuk Esirgeme Kurumu Eyüp Çocuk Yuvası’ndaki 65 çocuk, Tatilya Eğlence Merkezi’ne

götürülmüş ve gün boyu sınırsızca eğlenmeleri sağlanmıştır.

Bütün bu hizmetler sadece ilk sene içerisinde başarılan hizmetlerimizdir. Bütün bu hizmetler sadece gönüllü arkadaşlarımız tarafından ve hiçbir maddi çıkar olmadan gerçekleştirilmektedir. Bütün gönüllü üyelerimiz, öncelikle projeleriyle bizlere destek olmakta ve birlikte yürütülen projelerimiz sonunda başarıya ulaşmaktayız. Bu kadar kısa zamanda, bu kadar çok projeyi başaran tüm gönüllülerimize sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Amacımız dil, din, ırk ayrımı yapmadan, sadece ihtiyacı olan insanlara yardım edebilmektir... ve bu amacımızı gerçekleştiren gönüllülerimiz de her renkten, dilden ve dinden oluşmaktadır...

Sloganımız "HER ŞEY İNSAN İÇİN!"

Bu kadar renkli simayı bir araya getiren tek nokta, İNSANA HİZMET ETMEKTİR.

Neden "EVRENSEL" adını aldığımız, şimdi daha iyi anlaşılacaktır...

EKLER

EK.1

DERNEK TÜZÜĞÜMÜZ

BİRİNCİ BÖLÜM

ADI, MERKEZİ, AMAÇ
VE FAALİYET KONULARI

MADDE: 1 ADI VE MERKEZİ:

Derneğin Adı: Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'dir.

Derneğin Merkezi: İstanbul'dur. Yönetim Kurulu kararı ile İstanbul içinde derneğin adresi değiştirilebilir.

Derneğin Kısa Adı: E - Yardım

MADDE: 2 AMACI:

Afet, savaş ve olağan zamanlarda ihtiyaç sahiplerine gıda, giyim, sağlık, eğitim, yakacak, kira, barınma, evlenme, yuva kurma, iş kurma, konut ve sair bütün hususlarda aynı, nakdi her türlü maddi ve manevi yardımda bulunmaktır.

MADDE: 3 ÇALIŞMA KONULARI, FAALİYET ŞEKİLLERİ:

Tüzüğün 2. Maddesinde yazılı gayeyi gerçekleştirmek için her türlü faaliyette bulunmak maksadı il; kimsesiz, dul, yetim, öksüz, sokak çocukları, sokakta kalmış her yaşta insanı, yurdundan ayrı kalmışları, mültecileri, yolda kalmışları himaye eder ve her türlü ayni ve nakdi yardım yapar. Bu amaca katkı sağlayacak huzur evi, barınma evi, sığınma evi, aşevi, kreş, misafirhane ve sair tesisleri kurar, işletir ve bu tür müesseselere her türlü ayni ve nakdi yardımda bulunur. İhtiyaç sahibi Türk ve yabancı uyruklu öğrencilere yurt içi ve yurt dışı her türlü eğitim ve öğretim yardımı yapar. Bu amaca katkı sağlayacak yurt, kütüphane, dersane, etüt evleri, kurs, enstitü, ilmi araştırma ve geliştirme merkezleri, her kademedeki okullar açar ve bu tür müesseselere her türlü ayni ve nakdi yardımda bulunur. Yangın, sel, deprem, erozyon, çökme gibi doğal afetlerde arama ve kurtarma çalışmalarında bulunur ve bunlar için ekipler oluşturur. Sağlık yardımına ihtiyacı olan fakir hastaları tedavi ettirir, doğum, hastalık ve kaza hallerinde her türlü ilaç, medikal malzeme ve tedavi masraflarına katkıda bulunur, yurt içinde ve yurt dışında tedavilerini yaptırır. Kan bağıışı için kampanya yapar. Engellilere ve engellilerle ilgili kuruluşlara cihaz ve malzeme yardımda bulunur. Sahipsiz kimselere ölüm halinde cenaze kaldırma desteğı sağlar. Bu

amaca katkı sağlayacak dispanser, klinik, doğumevi, hastane, gezici sağlık ekibi, sağlık kabini, eczane ve benzeri tesisler kurar veya kuranlara yardımda bulunur. Koruyucu sağlık hizmetleri, hasta nakli hizmetleri yapar. Sel, deprem, yangın, heyelan, ve sair her türlü afete maruz kalan afetzedelerin ihtiyaçları olan maddi ve manevi her türlü yardımda bulunur. Bu maksatla afet hallerinde görevlendirmek üzere ekipler hazırlar ve gerekli olan ihtiyaç malzemesini hazır bulunduracak depolama faaliyeti yapar. Fakir ve kimsesizlere sünnet, nişan, düğün, maddi yardım vesaire konularındaki ihtiyaçlarında yardımlarda bulunur. İhtiyaç sahiplerine gıda, giyim, iş kurma, yakacak, kira, barınma, konut, ev eşyası vesaire yardımlar yapar. Derneğin amaçlarına hizmet edecek ilmî, hayrî ve ticari müesseseler ile vakıflar kurar, ayrıca diğer gerçek ve tüzel kişiler tarafından kurulmuş müesseseler, dernekler ve vakıflarla işbirliği yapar. Kendi bünyesinde rehberlik servisi ve eğitim kursları açar, danışmanlar istihdam eder. Bunlarla ücretli veya ücretsiz iş akdi yapar. Derneğe gelir temin etmek ve / veya tanıtım amacı ile fuarlar, kermesler, sergiler, geziler, konserler ve benzeri sosyal ve kültürel etkinliklerde bulunur veya bu tür faaliyetlere katılır. Yapacağı yardımları temin için gerektiğinde bunların üretimini yapar. Gerekli izinler alınmak kaydıyla, amaçları doğrultusunda ülkemiz ve milletimiz adına faydalı olabilecek her

konuda faaliyette bulunmak üzere ülkemizdeki ve yabancı ülkelerdeki ulusal ve uluslararası kuruluşlarla, ülkemizde ve uluslararası alanda beraberlik ve işbirliğinde bulunur. Ulusal ve uluslararası ilmi toplantı ve konferanslar tertipler, kongre ve konferanslara katılır, ilim adamları veya üniversiteler ile işbirliği halinde araştırmalar yaptırarak, raporlar hazırlattırır, toplumun ve ilgililerin istifadesine sunar. Faaliyet alanları ile ilgili yarışmalar düzenler, ödüller verir. İkametgah veya dernek faaliyetlerinde kullanılmak üzere gayrimenkul ihtiyacı hasıl olması halinde ilgili kanun ve tüzükte belirtilen prosedürleri tamamlayarak mülk edinir. Derneğin faaliyetlerinde aktif olarak çalışabilecek olanlara, karşılıklı ve karşılıksız burs verir. İnsan varlığının devam etmesi için gerekli olan tabiatın korunması amacı ile her türlü canlı ve cansız varlığın doğal denge içinde himayesine matuf faaliyetler yapar, yapılan faaliyetlere katkılar sağlar veya bizzat katılır. Amaçta belirtilen yardımları yazılı ve görsel yayınlar yoluyla kamuoyunun dikkatine sunar, bu insani konuya dikkat çekmek maksadı ile toplumsal dayanışmayı teşvik eden, milli ve manevi değerlere uygun basılı, sesli ya da görüntülü yayınlar yapar veya yaptırır. Ayrıca bu amaca hizmet edecek matbuat, sinema filmi, tv filmi, reklam filmi, tiyatro eseri, gibi kültür ve sanat faaliyetleri yapar veya yaptırır. Amacını gerçekleştirecek tüm çalışmalarında İnternet ortamından istifade eder. Dernek

adına bildiri, beyanname vererek, gazete, dergi vs. benzeri yayınlar çıkarır. İlgili olduğu sorunlar ve konular üzerine raporlar çıkartır ve yayınlar. Yol, köprü, çeşme, su şebekesi, dinlenme yeri, oyun parkı, okul, sosyal ve kültürel tesisler, ibadethane vb. yapıları yaptırır ve tamir işlerini üstlenir veya yapılmasına yardımcı olur. Vergi ve mali mevzuat esaslarına uyulması ve faaliyet sonucu elde ettikleri geliri üyelerine paylaştırmayıp derneğe irad kaydedilerek amaçları doğrultusunda harcamak şartıyla, gerek görülen yerlerde her türlü iktisadi işletme açar ve çalıştırır. Derneğin amacı ve faaliyet konusu ile sınırlı olmak üzere, aynı amaç ve faaliyet konusuna sahip diğer dernek ya da vakıflarla, işbu amaç ve faaliyet konularını gerçekleştirmeye dönük iktisadi işbirliği çerçevesinde sözleşmeler yapar; tanıtım, bilgilendirme toplantıları yapar, reklam kampanyaları düzenler ve bunları kamuoyuna basın ve yayın yolu ile duyurur. Yapacağı görsel ve yazılı yayınlarda, adına açacağı veya açtıracığı internet sitelerinde derneğe yapılacak bağış karşılığı reklamlar alır, bu yönde gerçek ve tüzel üçüncü kişiler ile anlaşmalar yapar; derneğin aynı amaç ve konusuna sahip diğer dernek ve vakıflar ile alınacak bağışların paylaşımı konusunda anlaşmalar yapar. Derneğe bağış olarak gelen tarihi kıymeti haiz, antika özelliği taşıyan ve yardım malzemesi olarak değerlendirilemeyecek türdeki eşyaları, geliri Dernek amaçları doğrultusunda kullanılmak

üzere, müzayede veya teklif almak suretiyle satışa çıkarır.

İKİNCİ BÖLÜM

ÜYELİK, FAHRİ ÜYELİK, ÜYELİKTEN ÇIKMA VE ÇIKARILMA

MADDE: 4 DERNEĞE ÜYE OLMA:

Üyelik, Genel Kurul Üyeliği ve Fahri üyelik olarak ikiye ayrılır.

a) Genel Kurul Üyeliği: Fiil ehliyetine sahip ve 18 yaşını bitirmiş, Derneğin gayesini benimseyen, bu gayeyi gerçekleştirmeye yarayacak vasıfları haiz her Türk vatandaşı gerçek kişi Derneğe üye olabilir. Ancak hukuken üyelik engeli olanlar derneğe üye olamazlar. Derneğe üye olmak için, en az iki Genel Kurul Üyesinin tensibi şarttır. Yönetim Kurulu, üyelik için yapılan müracaatı en geç 30 gün içinde üyeliğe kabul veya isteğin reddi şeklinde karara bağlar. Ret halinde gerekçe gösterilmesi gerekmez. Şahsa sıkı biçimde bağlı olan üyelik hakkı bölünemez ve devredilemez. Hiç kimse Derneğe üye olmaya ve Dernekte üye kalmaya zorlanamaz. Her üye istifa hakkına sahiptir.

b) Fahri Üyelik: Dernek gayesine hizmet etmiş veya edeceğine inanılan kişiler ile yurt içinde ve dışında ilim, fikir veya sanat eserleri ile insanlı-

ğa fevkalade hizmetleri olan kişilerden derneğe fevkalâde yardım ve faydalar sağlamış kimselere Yönetim Kurulu'nun kararı ile fahrî üyelik unvanı verilebilir. Fahrî üyelik sıfatı, muhatabın kabulü ile tekemmül eder. Fahri üyelerin genel kurulda oy hakları yoktur. Fahri üyeler istedikleri takdirde derneğe aidat ve bağışta bulunabilirler.

MADDE: 5 ÜYELİKTEN ÇIKMA:

Her üye yazı ile bildirmek sureti ile Dernekten çıkabilir. İstifa eden üye, birikmiş aidat borcunu ödemekle mükelleftir.

MADDE: 6 ÜYELİKTEN ÇIKARILMA:

a) Yazılı uyarıya rağmen aidat borcunu ödeme-
yen üye, Yönetim Kurulu kararı ile,

b) Dernek organlarındaki görevini kötüye kul-
lanma, Dernek içi barışı ihlal etme, Derneğe karşı
hasmane tavır alma, Dernek amacını saptırma
veya yozlaştırma, Derneğin manevi şahsiyetini
rencide edici davranışlarda bulunma gibi, hakkında
üyelikten çıkarmayı gerektiren sebeplerden biri
sabit olan üye ise Disiplin Kurulu'nun önerisi ve
Yönetim Kurulu'nun kararı ile Dernek üyeliğinden
çıkarılır.

c) Mazeretsiz olarak iki genel kurul toplantısına
katılmayan üye müstafi sayılır,

d) Üyenin itirazı halinde nihai karar Genel Kurul
tarafından verilir. Yönetim Kurulu tarafından üye-

likten çıkarılma işlemi ile Genel Kurul arasındaki süre zarfında üyelerin yetkileri askıya alınır.

MADDE: 7 ÜYELİĞİN

KENDİLİĞİNDEN ONA ERMESİ:

Üyenin ölümü veya gaipliği, Üye olmak için öngörülen kanuni ve fiili şartların ortadan kalkması, Derneğin tasfiyesi halinde tasfiye işlemi tamamlanınca.

MADDE: 8 ÜYELERİN YÜKÜMLÜLÜKLERİ:

Dernek ile her bir üye arasında; kişisel özgürlük, kamu düzeni ve genel ahlak kuralları çerçevesinde derneğe karşı yükümlülükler bulunmaktadır. Bunlar; Dernek amacını gerçekleştirmeye çalışma, dernek yönetim ve faaliyetlerine katılma, dernek düzenine uyma ve derneğe sadakat gibi kişisel nitelikli, üyelik aidatı, para ile değerlendirilebilen herhangi bir edim ve hizmetin yerine getirilmesi, dernek giderlerine katılma gibi mali nitelikli yükümlülüklerdir.

MADDE: 9 ÜYELİK AİDATI:

Asli üyeler yıllık 100.000.000.-TL aidat öderler.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GENEL MERKEZ, ŞUBE, TEŞKİLAT VE ORGANLARI

BİRİNCİ KISIM

MADDE: 10 MERKEZ

GENEL KURULU VE TEŞKİLİ:

Merkez Genel Kurulu, Merkez Genel Kurul Asli Üyeleri ile şube Genel Kurullarınca seçilmiş birer temsilciden teşekkül eder. Fahri üyeler, Genel Kurul toplantılarına katılabilir, teklif ve temennilerde bulunabilir, ancak oy hakları olmadığı gibi, Yönetim ve Denetleme Kurulları ile Disiplin Kuruluna seçilemezler.

MADDE: 11 TOPLANTILARI:

Merkez Genel Kurulu toplantıları, olağan ve olağanüstü olmak üzere iki türdür. Toplantı ve çağrı yapılmadan da karar alınabilir.

a) OLAĞAN TOPLANTILAR

Olağan toplantılar her ocak ayında Dernek Merkezinin bulunduğu İstanbul'da yapılır. Genel kurul

dışındaki toplantılar gerekli prosedüre uyularak Dernek merkezinin bulunduğu il dışında yapılabilir.

b) OLAĞANÜSTÜ TOPLANTILAR

Derneğin olağanüstü toplantıları: Merkez Yönetim Kurulunun kararı ile, Denetleme Kurulunun gerekli gördüğü hallerde, Merkez Genel Kurul Üyelerinin beşte birinin yazılı isteği ile yapılır. Genel Kurul, toplantıya en geç bir ay içinde Yönetim Kurulu'nca çağrılır. Denetleme Kurulu'nun veya dernek üyelerinin beşte birinin yazılı isteği üzerine Yönetim Kurulu, bir ay içinde Genel Kurulu toplantıya çağırılmazsa, Denetleme Kurulu'nun veya toplantı isteğinde bulunan üyelere birinin müracaatı üzerine mahallî Sulh Hukuk Hakimi duruşma yaparak Dernek üyeleri arasından üç kişilik bir heyeti, Genel Kurulu toplantıya çağırarak görevlendirir.

c) TOPLANTISIZ VEYA ÇAĞRISIZ ALINAN KARARLAR

Bütün üyelerin bir araya gelmeksizin yazılı katılımıyla alınan kararlar ile dernek üyelerinin tamamının kanunda yazılı çağrı usulüne uymaksızın bir araya gelerek aldığı kararlar geçerlidir. Bu şekilde karar alınması olağan toplantı yerine geçmez.

MADDE: 12 ÇAĞRI USULÜ:

Merkez Yönetim kurulu, tüzüğe göre Genel Kurul'a katılma hakkı bulunan üyelerin listesini

düzenler. Genel Kurul'a katılacak üyeler, en az 15 gün önceden günü, saati, yeri ve gündemi mahallî bir gazetede ilân edilmek ve üyelerin adresleri ile şubelere mektup ve yazıyla bildirmek suretiyle toplantıya çağrılır. Bu çağrıda, çoğunluk sağlanamaması sebebiyle toplantı yapılmazsa, ikinci toplantının hangi gün yapılacağı da belirtilir. İlk toplantı ile ikinci toplantı arasında bırakılacak zaman, bir haftadan az olamaz. Toplantının yapılacağı gün, saat ve yer ile toplantı gündemi, toplantı gününden en az 15 gün önce mahallin en büyük Mülkî Amirliğine yazı ile bildirilir ve yazıya toplantıya katılacak üyeleri gösteren liste de eklenir. Toplantı başka bir sebeple geri bırakılırsa, bu durum, geri bırakma sebepleri de belirtilmek suretiyle toplantı ilânının yapılmadığı gazeteye ikinci bir ilân verilerek üyelere duyurulur. İkinci toplantının, geri bırakma tarihinden itibaren en geç iki ay içinde yapılması zorunludur. Üyeler, ikinci toplantıya birinci fıkrada belirtilen esaslara göre yeniden çağrılır ve toplantı, ikinci fıkra esaslarına göre, mahallin en büyük Mülki Amirliğine bildirilir. Genel Kurul toplantısı bir defadan fazla geri bırakılamaz.

MADDE: 13 YETER SAYI:

Merkez Genel kurulunun toplantı yeter sayısı, tüzüğe göre Genel Kurula katılma hakkı bulunan merkez üyeleri ile şube temsilcilerinin teşkil ettiği sayının yarısından bir fazlasıdır. İlk toplantıda yeter

sayı sağlanamadığı takdirde, ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz. Ancak ikinci toplantıya katılan üye sayısı, Dernek Yönetim ve Denetleme Kurulları asil üye tam sayısının iki katından az olamaz. Kararlar, her iki toplantıda da bulunanların çoğunluğu ile verilir.

MADDE: 14 GÜNDEM:

Gündem, Merkez Yönetim Kurulunca hazırlanır. Merkez Denetleme Kurulunun gündeme konulmasını istediği maddeler de gündeme dahil edilir. Genel Kurul toplantısında, yalnız gündemde yer alan maddeler görüşülür; ancak, toplantıda hazır bulunan üyelerin, en az onda biri tarafından görüşülmesi istenen konuların gündeme alınması zorunludur. Genel Kurul gündemdeki sırayı değiştirebilir.

MADDE: 15 ÜYELERİN HAKLARI VE OY KULLANMA:

Her Genel Kurul Üyesi bir oy ve eşit haklara sahiptir. Organların seçimlerinde en çok oy alanlar, sıra ile aslî ve yedek üyelik sıfatını kazanırlar.

MADDE: 16 YAPILIŞ USULÜ:

Genel Kurul Toplantısı, ilânda belirtilen ve mahallin en büyük mülkî amirliğine bildirilen gün, saat ve yerde yapılır. Genel Kurul'a katılacak

üyeler, yönetim kurulunca düzenlenen listedeki isimlerinin karşısını imza ederek toplantı yerine girerler. Listedeki imzaların ve şube temsilcileri yetki belgelerinin tetkikinden, 13. Maddede belirtilen sayının sağlandığının anlaşılması üzerine durum bir tutanakla tespit edilir. Toplantı, Yönetim Kurulu Başkanı veya görevlendireceği Yönetim Kurulu üyelerinden biri tarafından açılır. Hükümet komiserinin toplantıya gelmemiş olması, toplantının tehirini gerektirmez. Açılıştan sonra toplantıyı yönetmek üzere bir başkan ve iki kâtipten oluşan kongre divanı seçilir. Toplantının yönetimi Divan Başkanına aittir. Kâtipler toplantı zaptını tanzim eder, başkan ile birlikte imza ederler. Toplantı sonunda, bütün tutanak ve belgeler Yönetim Kuruluna verilir.

MADDE: 17 GÖREV VE YETKİLERİ:

Aşağıda yazılı hususlar Genel kurulca görüşülüp karara bağlanır: Dernek organlarının seçimi, İcabinde Derneğin tüzüğünün değiştirilmesi.

Yönetim ve Denetleme Kurulları raporlarının görüşülmesi, Yönetim Kurulunun faaliyet ve hesaplarının ibra edilmesi.

Yönetim Kurulunca hazırlanan bütçenin görüşülüp aynen veya değiştirilerek kabul edilmesi, Dernek gayesinin gerçekleştirilmesi ile gerekli taşınmaz malların satın alınması veya mevcut ta-

şınmaz malların satılması ve dernek çalışmalarını düzenleyecek yönetmelik hazırlama hususunda Yönetim Kuruluna genel veya özel yetki verilmesi.

Derneğin uluslararası faaliyetlere ve federasyonlara katılması veya ayrılması.

İcabında Derneğin feshedilmesi.

Mevzuatta ve tüzükte Genel Kurulca yapılması bildirilen diğer görevlerin yerine getirilmesi.

Gerek görülen yerlerde şube açma yetkisinin Yönetim Kurulu'na verilmesi.

İKİNCİ KISIM

MADDE: 18 MERKEZ YÖNETİM KURULU TEŞKİLİ:

Yönetim Kurulu, Genel Kurulca iki sene müddetle vazife görmek üzere, Dernek üyeleri arasından gizli oyla seçilen 5 asli, 5 yedek üyeden teşekkül eder. Yönetim kurulu üye sayısı, boşalmalar sebebiyle yedeklerin de getirilmesinden sonra üye tamsayısının yarısından aşağıya düşerse, Genel Kurul, mevcut Yönetim Kurulu üyeleri veya Denetleme Kurulu tarafından bir ay içerisinde toplantıya çağrılır. Çağrının yapılmaması halinde Dernek üyelerinin her biri, mahalli sulh hukuk hakimliğine başvurarak Genel Kurul toplantısı yaptırılmasını isteyebilir.

MADDE: 19 GÖREV VE YETKİLERİ:

Merkez Yönetim Kurulu aşağıdaki hususları yerine getirir: Tüzükte yazılı gaye ve mevzuların gerçekleştirilmesine çalışmak,

Derneği idare ve temsil etmek ve bu hususta kendi üyelerinden bir veya birkaçına yetki vermek,

Kabul edilen faaliyet programı ile bütçe icaplarını ve Genel Kurul kararlarını yerine getirmek,

Derneğin gelir ve gider hesaplarına ilişkin işlemleri yapmak ve gelecek döneme ait bütçeyi hazırlayarak Genel Kurula sunmak,

Merkez bütçesinde maddeler arasında nakil yapmak,

Merkezdeki memur ve müstahdemleri işe almak ve işten çıkarmak,

Dernek şubelerinin açılmasını kararlaştırmak ve bu şube kurucularına yetki vermek, şubeleri denetlemek, gerektiğinde kapatmak, Yönetim Kurullarını ıskat ve yerlerine geçici Yönetim Kurulu tayin etmek, şubelerin faaliyet programlarını ve bütçelerini aynen veya değiştirerek tasdik veya katî hesaplarını kabul veya reddetmek. Ret halinde zararı sorumlularına tazmin ettirmek. (Şube Genel Kurullarının hakları mahfuzdur), Mer'î mevzuat, tüzük hükümleri ve Genel Kurul kararlarına uygun olarak gayrimenkul alım - satımı, her türlü tasarruf ve iltizami muameleler, istikraz, ipotek ve benzeri işler ile her türlü taahhüt ve sarfiyat

hususlarında karar vermek, Derneğin mülkiyet veya zilliyetinde bulunan gayrimenkuller ve nakit ile değerlendirilebilecek her türlü menkul mal ve hakların tamamı veya bir kısmı ile vakıf kurmak veya uygun göreceği vakıflara devretmek, Dernek leh ve aleyhindeki anlaşmazlık ve davalarda sulh olmak, ibra ve davadan feragatte bulunmak, Dernek gayesinin gerçekleştirilmesi ve yürütülmesi için komisyonlar kurmak, Gerektiğinde şube Genel Kurullarını olağanüstü toplantıya çağırarak, Tüzükte belirtilen ve gerekli gördüğü sair hususlarda gerek görüldüğünde ilgili kişi veya kurumlardan mütalâa istemek, Dernek faaliyetlerini düzenleyen yönetmelikler hazırlamak, Tüzüğün ve mevzuatın kendisine verdiği diğer işleri yapmak ve yetkileri kullanmak, Dernek adına bildiri, beyanname neşri ve benzeri yayınlar yapılmasına karar vermek. Yönetim Kurulunca karar verilmeden bildiri, beyanname veya benzeri yayınlar yapılamaz ve dağıtılamaz. Yayınlanacak bildiri, beyanname ve benzerlerinde bunların yayınlanması kararına katılan Yönetim Kurulu başkan ve üyelerinin adı, soyadı ve imzalarının bulunması şarttır. Bildiri, beyanname ve benzerinin yayınlanışına ilişkin Yönetim Kurulu kararı ile hazırlanan yayın metninin bir örneğinin, yayının ihbarı maksadıyla gün ve saati yazılı alındı belgesi karşılığında, mahallin en büyük mülkî amirliğine ve Cumhuriyet Savcılığına verilmesi mecburidir. Bildiri, beyanname ve benzeri

yayınlar, mahallin en büyük Mülkî Amirliğine verilmişinden itibaren 24 saat geçmedikçe dağıtılamaz ve basına verilemez.

MADDE: 20 GÖREV BÖLÜMÜ:

Merkez Yönetim Kurulu, seçimden sonra ilk toplantıda Genel Başkan, iki Genel Başkan Yardımcısı, Genel Muhasip ve Genel Sekreteri seçer. Çalışma usulünü tespit eder. Görev süresi seçimin yapıldığı genel kurula kadardır. Genel Başkan Derneği temsil eder ve yönetim kurulu toplantılarını yönetir. Genel Başkanın bulunmadığı zamanlarda onu temsilen Genel Başkan Yardımcısı bulunur.

MADDE: 21 FAALİYET:

Merkez Yönetim Kurulu, aksine karar vermedikçe, en az ayda bir toplantı yapar. Görülecek lüzum üzerine re'sen veya üyelerden üçünün yahut Denetleme Kurulunun yazılı istekleri halinde başkan, Yönetim Kurulunu toplantıya çağırır. Toplantıda müzakere ve karar nisabı, yarının bir fazlasıdır. Mazeretsiz üst üste üç toplantıya gelmeyen üye, Yönetim Kurulu Kararı ile müstafi sayılabilir.

ÜÇÜNCÜ KISIM

MADDE: 22 MERKEZ DENETLEME KURULU TEŞKİLİ VE GÖREVLERİ:

Merkez Denetleme Kurulu, iki sene müddetle, Merkez Genel Kurulu adına Derneğin muamele ve hesaplarını teftiş ve kontrol etmek üzere, Dernek üyeleri arasından seçilen üç aslî ve üç yedek üyeden müteşekkildir. Denetleme Kurulu ilk toplantısında bir başkan seçer, çalışma usul ve programını kararlaştırır. Müddeti dolan denetçilerin tekrar seçilmeleri mümkündür. Denetleme Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır: Muamele ve hesapların mevzuat, tüzük ve yönetmelik hükümlerine uygunluğunu incelemek, Para, kıymetli evrak ve sair değerlerin, demirbaş eşya ile menkul ve gayrimenkullerin durumlarını gözden geçirmek, belirsiz zamanlarda kasayı kontrol etmek, Merkez Yönetim kuruluna en az altı ayda bir müşahede, tetkik ve teftiş neticeleri ile birlikte mütâlaalarını muhtevi raporlar vermek, Merkez Genel Kuruluna, Merkez yönetim Kuruluna verdiği faaliyet ve hesap raporu ile bütçe tasarısı ile kat'î hesaplar hakkındaki mütalâalarını ihtiva eden yıllık raporlar vermek, İcabı halinde Merkez Genel Kurulunun olağanüstü toplantıya çağrılmasını istemek. Denetçiler, Yönetim Kurulu toplantılarına katılarak, müşahede ve mütalâalarını

beyan edebilirler, ancak oya katılamazlar. Merkez Denetleme Kurulunun yetkileri bütün teşkilâta şâmindir. Kontrollerde tahkik ve ıslahı gerektiren haller görüldüğü takdirde durum, Merkez Yönetim Kuruluna bildirilir.

DÖRDÜNCÜ KISIM

MADDE: 23 MERKEZ DİSİPLİN KURULU TEŞKİLİ ve GÖREVLERİ:

Merkez Disiplin Kurulu, iki sene müddetle görev yapmak üzere Genel Kurul üyeleri arasından seçilen 3 aslî ve 3 yedek üyeden teşekkül eder. Denetleme Kurulunun seçim usulüne tabidir. Merkez Disiplin Kurulu, üyelik vasıflarından herhangi birini kaybeden veya Dernek gayesine aykırı harekette bulunan yahut Dernek aleyhinde buldukları sabit görülen merkez ve şube Genel Kurul üyeleri hakkında, fiillerinin mahiyet ve ehemmiyet derecelerine göre uyarma ve çıkarma cezası verir. Merkez Yönetim Kurulunun belgelere dayalı disiplin kovuşturma isteği üzerine hakkında tahkikata üye, taahhütlü mektupla davet olunur; gelenlerin savunmaları alındıktan sonra, gelmeyenlerin gıyaplarında evrak incelenerek gerekli karar verilir. Merkez Disiplin Kurulu kararları kesindir.

MADDE: 24 YEDEK ÜYELERİN GÖREV ALMASI:

Yönetim kurulu, Denetleme kurulu ve Disiplin kurullarından boşalan yerleri aldıkları oy sırasına göre yedek üyeler alır. Eşit oy almış üyeler birlikte çağırılıp aralarında kura çekimi yapılır.

BEŞİNCİ KISIM

MADDE: 25 ORGANLARA SEÇİLENLERİN İDAREYE BİLDİRİLMESİ:

Genel Kurulca yapılan seçimi takip eden 7 gün içinde organlara seçilen aslî ve yedek üyelerin adı, soyadı, baba adı, doğum yer ve tarihleri, Mesleği ve ikametgâhları 7 gün; Derneğin feshi halinde keyfiyet 5 gün içinde Dernek merkezinin bulunduğu yerin en büyük mülkî amirliğine yazı ile bildirilir. Tüzükte ve Dernek ikametgâhında değişiklik yapılması halinde bu değişiklik, dernekler kanunu ve tüzük hükümlerine göre ilân edilir ve ilânı hâvi gazeteden 5 nüsha, yayın tarihinden itibaren en geç 15 gün içinde mahallin en büyük mülkî amirliğine verilir.

ALTINCI KISIM

MADDE: 26 ŞUBELER VE KURULUŞU:

Genel Kurulun kararı ile uygun görülen yerlerde şubeler açılabilir. Bu maksatla, Merkez Yönetim Kurulunca yetki verilen en az üç kişi tarafından, şubenin açılacağı yerin en büyük mülkî amirliğine yazılı müracaat yapılır. Bu yazıda şube kurucularının adı, soyadı, baba adı, doğum yeri ve tarihi, meslek veya sanatı, ikametgâhı ve tabiiyetleri ile şube merkezi adresi bildirilir ve yazıya Dernek tüzüğü'nün iki örneği ile yetki belgesi eklenmesi gereklidir. İlk Organlar, kurucular tarafından teşkil olunur. Şube kurucularının, şubenin açılacağı yerde en az altı aydan beri ikâmet etmeleri şarttır. Şubelerin yetki ve sorumlulukları ile faaliyet alanları ve çalışma şartları "Yönetim Kurulu" tarafından tanzim edilecek bir "Yönetmelikle" düzenlenir.

MADDE: 27 ŞUBENİN ÇALIŞMA ALANI:

Şubenin çalışma alanı, Şubenin kurulmuş olduğu il ve çevre illeri kapsar. Bir ile bağlı ilçelerde şube varsa bu şubeler kendi ilçe sınırları içinde çalışırlar.

MADDE: 28 ŞUBENİN AMACI:

Şubenin amacı, Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği tüzüğü'nde belirtilen amaçtır.

MADDE: 29 ŞUBENİN ORGANLARI:

a) Şube Genel Kurulu: Şubeye kayıtlı asli üye-

lerden Genel Kurula katılma hakkını haiz olanlardan müteşekkildir. Şube Genel Kurulu Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği tüzüğünde belirtilen esas ve usullere göre hareket ederler. Şube genel kurulunun Merkez Genel Kurulundan en az on beş gün önce bitirilmiş olması gereklidir. Şube Genel Kurulları şube sınırları içinde ve derneğin amaç ve çalışma konuları doğrultusunda şu yetkilere sahiptirler: Geçen çalışma dönemi Yönetim Kurulu çalışma raporu, denetçilerin denetim raporu ile bilanço ve gelir gider çizelgelerini görüşüp gerekirse onaylamak ve Yönetim Kurulunu ibra etmek, gelecek çalışma dönemi Yönetim kurulu çalışma programını, bütçe yönetmeliğini ve gelir gider çizelgelerini görüşüp onaylamak, Şube Yönetim ve Denetim Kurulları asil ve yedek üyelerini seçmek.

b) Şube Yönetim Kurulu: Genel Kurulca gizli oyla seçilen 5 aslî ve 5 yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu, üyeleri arasından başkan, başkan yardımcısı, sekreter ve muhasip seçer. Şube yönetim kurulu, şubenin icra organıdır. Yönetim Kurulu aslî üyeliklerine, en az iki yılda bir seçim yapılıır. Çalışma usul ve esasları yönünden, görev bölümü, toplantı şekli, karar nisabı, boşalan üyeliğin doldurulması, şubeyi temsil ve yetki hususlarında Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği tüzüğünde belirtilen kurallara göre hareket eder. Şubeyi Başkan veya seçeceği bir üye temsil eder. Genel Merkez Genel

Kurul toplantılarında şube, Başkanı veya seçilen bu üye ile temsil edilir. Yönetim Kurullarının temsil, idare, tasarruf, iltizam yetkileri yalnız şubeye münhasır olup, Derneği bağlayıcı muamele yapılamaz. Müessese kurmak, gayrimenkul alım satımı, bağış, ipotek ve benzeri muameleler, inşaat, gelecek yıllara sârî taahhütler, dava takip, feragat, kabul, sulh ve ibra için Merkez Yönetim Kurulundan yetki alınması mecburidir. Şubeler, Merkez Yönetim Kurulunun, mevzuata, Dernek tüzük ve yönetmeliklerine aykırı düşmeyen talimat ve emirlerine uymaları zorunludur. Bütçe tasarıları, Merkez Genel kurul toplantısının yapıldığı aydan iki ay evvel Merkez Yönetim Kuruluna gönderilir ve Merkez Yönetim kurulunca tasvip veya tâdil edilen hâli ile Genel Kurula sunulur. Dernekler Kanununa, Dernek tüzüğü ve yönetmeliklere göre tutulan defterler, alınan makbuz, fatura ve sair belgeler saklanıp teftiş ve kontrole hazır bulundurulur. Faaliyetlerine son verilen şubelerin mal varlıkları, defterleri, ve sair evrakı Dernek Genel Merkezine zimmetle devir ve teslim edilir. Genel Merkezin her türlü malûmat talepleri şubelerce derhal karşılanır. Dernek Genel merkezince alınan kararlarla ilgili işlerin şube sınırları içinde uygulanmasını temin eder. Genel kurul raporlarını yedi gün içinde ilgili mercilere verir ve hepsinden birer adet dernek merkezine yollar. Her ay Dernek Genel Merkezine talep, teklif, mali ve idari çalışma raporunu üç ayda bir, kaydı yapılan

ve ayrılan üyelerin kimliklerini dernek merkezine yazılı olarak sunar. Şube Yönetim Kurulu uygulamalarının Dernek merkezi ile uyumlu yürümesi için Merkez Yönetim Kurulu ile gerekli ve yeterli iş birliği ve temasta bulunur. Şube personelini tayin eder ve gereğinde görevden alır.

c) Şube Denetleme Kurulu: Genel Kurulca seçilen üç aslî ve üç yedek üyeden oluşur. Denetleme Kurulu üyeleri, kendi başkanlarını seçer, çalışma usul ve esasları yönünden Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği tüzüğünde belirtilen kurallara göre hareket eder.

MADDE: 30 ŞUBENİN DERNEK GENEL MERKEZİ İLE İLİŞKİLERİ:

Şube, kuruluş, çalışma, uygulama, karar ve yürütme ile mali konularda Genel Merkez Yönetim Kurulunun denetimine tabidir. Genel Merkez Yönetim Kurulu, Şube Genel Kurulu ile Yönetim Kurulunun yasalara, dernek Ana Tüzük ve şube Yönetmelik hükümlerine aykırı bulduğu kararlarını gözden geçirilip uygun kararlar alınmasını isteyebilir. Anılan Şube Kurullarının eski kararlarında direnmeleri durumunda kesin kararı almaya Genel Merkez Yönetim Kurulu yetkilidir. Genel Merkez Yönetim Kurulu kararı ile Şube yönetim kurulunu feshedebilir. Şube Yönetim Kurulu asil ve yedek üyeleri ile Denetim Kurulu asil ve yedek üyelerini görevden alabilir ve yerine seçim yapabilir.

Seçilenler, görevden alınanların görev sürelerini tamamlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM MALÎ HÜKÜMLER

MADDE: 31 ÜYELİK AİDATI:

Aslî üyeler yılda yüz milyon Türk Lirası aidat öderler.

MADDE: 32 DERNEĞİN GELİRLERİ:

Üye aidatı, Dernekçe yapılan yayınlar, düzenlenecek piyangolar, kermesler, temsil, konser, spor yarışmaları, konferanslar, takvim, ajanda, kimlik belgesi, temsil gibi faaliyetlerden sağlanan gelirler, Derneğin mal varlığından elde edilen gelirler, Derneğe ait işletmelerden gelecek paylar, Bağışlanan veya vasiyet edilen her türlü mal ve hakların vasiyet şartlarına göre kullanılması, kiraya verilmesi veya devredilmesinden elde edilen gelirler, Yardım toplama hakkındaki mevzuat hükümlerine uygun olarak toplanacak bağış ve yardımlar, Her türlü nakdi ve ayni yardımlardan ibarettir.

MADDE: 33 GELİR VE GİDERLERDE USÛL:

Dernek gelirleri alındı belgesi ile toplanır ve giderler harcama belgesi ile yapılır. Bu belgelerin saklanma süresi, özel kanunlarda gösterilen daha uzun süreye ilişkin hükümler saklı kalmak üzere, beş yıldır. Dernek gelirlerinin alınmasında kullanılacak alındı belgesi, Maliye Bakanlığınca bastırılır. Maliye Bakanlığı yazılı talepten itibaren 30 gün içinde alındı belgesini sağlayamazsa, Dernek özel olarak bastıracağı alındı belgelerini mahallin en büyük mülkî amirliğine onaylatarak, bağış ve aidat kabul edebilir. Mahallin en büyük Mülkî Amirliği, bu alındı belgelerini liste halinde bir tutanağa bağlayarak onaylar. Bağış ve aidat toplayacak kişi ve kişileri, Yönetim kurulu bir kararla belirtir ve bu karar o yerin en büyük Mülkî Amirliği' ne tescil ettirilir. Tahsil olunan paralar, Yönetim kurulunun tespit edeceği banka veya finans kuruluşlarından birinde veya birkaçında derneğin namına açılacak vadeli veya vadesiz hesaba yatırılır. Acil harcamaları karşılamak için derneğin kasasında ihtiyaç miktarınca para bulundurulur. Derneğe ait hesaptan para çekmek için yönetim kurulunun yetki verdiği kişilerden iki kişinin imzasının bulunması şarttır. Para değerinde olan menkul kıymetler hakkında da aynı hükümler uygulanır. Derneğin hesap dönemi 1 Ocak ile 31 Aralık tarihleri arasındır. Derneğin muhasebe sistemi esasen basit muhasebe sistemidir. Ancak muhasebenin gelir gider defteri

ile yürütülmesinin mümkün görünmemesi halinde Yönetim Kurulu kararı ile Dernek muhasebesi bilanço esasına göre tutulur.

MADDE: 34 HARCAMALAR:

Dernek gelirlerinin % 80'i tüzükte belirtilen amaçlar doğrultusunda kullanılır. Yönetim Kurulu kararları olmadan hiçbir taahhüt ve harcama yapılamaz. Ancak Yönetim Kurulu özellikleri gereği bazı işlerin görülmesi için üyelere bir veya birkaçına yahut teşkil edeceği bir komisyona harcama yetkisi verebilir. Bu hallerde, belgelere müstenit yapılan masraflar, Yönetim Kurulu toplantısında karara bağlanır. Olağanüstü durumlarda dernek amaçları doğrultusunda harcama yapma zorunluluğu olduğu takdirde, bütçedeki ödeneklere bağlı kalınmaksızın harcama yapmaya ve bütçe değişikliği yapmaya Genel Merkez Yönetim Kurulu yetkilidir. Ancak bu durum toplanacak ilk Genel Kurulun bilgi ve onayına sunulur.

BEŞİNCİ BÖLÜM

MADDE: 35 DEFTER VE KAYITLAR:

Dernek aşağıda yazılı defterleri tutar: Üye Kayıt Defteri: Bu defter üyenin adı, soyadı ile Derneğe girdiği ve çıktığı veya çıkarıldığı tarih, ikametgâhı

ve varsa iş adresi ve taahhüt ettiği yıllık aidat miktarı yazılır.

Karar Defteri:

Yönetim Kurulunun kararları tarih ve numara sırasıyla bu deftere yazılır; altları, başkan ve üyeler tarafından imzalanır.

Gelen ve Giden Evrak Defteri:

Gelen ve giden evrak, tarih ve numarasıyla bu deftere kaydolunur. Gelen evrakın asılları ve giden evrakın kopyaları dosyalarında saklanır.

Gelir ve Gider Defteri:

Dernek namına alınan paraların alındıkları ve harcanan paraların da verildikleri yerler açık ve düzenli olarak bu defterde gösterilir.

Bütçe, Kesin Hesap ve Bilanço Defteri: Bu deftere bütçe, kesin hesap ve bilançolar işlenir.

Demirbaş Defteri: Derneğe ait demirbaş eşya bu deftere işlenir. Kullanılmaz hale gelen, harap ve helâk olan demirbaş eşya usulen imha tutanağı yapılarak Yönetim Kurulu kararı ile demirbaş defterinden silinir. Bu tutanaklar ayrı bir klasörde saklanır. Bu defterlerin noterden tasdikli olması, mecburîdir.

ALTINCI BÖLÜM

MADDE: 36 DERNEĞİN İÇ DENETİM ŞEKİLLERİ:

Derneğin iç denetimi, gayenin tahakkuku için; Dernek organları, komisyon ve görevlilerin görev, yetki ve sorumluluklarının düzenlenmesi, koordineli çalışmasının sağlanması, çalışma planı ve bütçe ile tatbikata konulan programın en iyi şekilde gerçekleşmesi ve Dernek gelirlerinin toplanmasında ve giderlerin harcanmasında tatbik edilecek kaidelerin konulması ve gerekli görülen diğer konuların halli için iç işleyiş, teftiş ve muhasebe yönetmeliği ile gerektiğinde çıkarılacak başka iç yönetmelikler ve talimatlar yayınlamak suretiyle sağlanır.

YEDİNCİ BÖLÜM

MADDE: 37 İRTİBAT BÜROLARI AÇMA:

Genel Merkez Yönetim Kurulu ihtiyaç duyulan yerlerde kanunda belirtilen sınırlamalara uymak şartıyla lokal açabilir. Ancak bu suretle lokal açılması ve işletilmesi mahallin en büyük Mülkî Amirliğinden izin alınarak yapılır.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ VE DERNEĞİN SONA ERMESİ İLE İLGİLİ ESASLAR

MADDE: 38 TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ:

Olağan ve olağanüstü toplantı gündemine konulmak şartı ile tüzük değiştirilebilir. Genel Kurulun tüzük değişikliğine ve Derneğin feshine karar verebilmek için, tüzüğe göre Genel Kurula katılma hakkı bulunan üyelerin en az üçte ikisinin toplantıda hazır bulunması şarttır. İlk toplantıda bu ekseriyetin temin edilememesi halinde, üyeler, tüzüğe göre ikinci toplantıya çağrılır. Bu toplantıya katılan üye sayısı ne olursa olsun tüzük değişikliği ve fesih konuları görüşülebilir. Ancak kararın toplantıda bulunan üyelerin üçte iki çoğunluğu ile verilmesi şarttır.

MADDE: 39 DERNEĞİN FESHİ:

a) Dernek Merkez Genel Kurulu kararı ile feshi: Dernek Merkez Genel Kurulu, her zaman Derneğin feshine karar verebilir. Görüşmelere başlanması için, Genel Kurul toplantılarının yapılabilmesine

ait çoğunluk uygulanır. Derneğin feshine karar verilebilmesi için toplantıya katılan üyelerin üçte iki çoğunluk oyu şarttır. Derneğin feshi Yönetim Kurulu tarafından beş gün içinde mahallin en büyük Mülkî Amirliğine yazı ile bildirilir. Fesih kararı ile birlikte Derneğin malvarlığı, Gönül Kuşağı derneğine bırakılır. Tasfiye işlemi, Yönetim Kurulunca seçilen bir komisyon tarafından yürütülür.

b) Mahkeme kararı ile feshi: Kuruluş esnasında tüzük veya evraklarda yazı ile bildirilen eksikliklerin 30 gün içerisinde giderilememesi olağan genel kurul toplantısının normal süresinde yapılamaması ve ihtara rağmen 3 ay içerisinde gerçekleştirilmemesi halinde mahalli, mülki amirin Cumhuriyet Başsavcılığına müracaatı ve savcının asliye hukuk mahkemesinde fesih davası açması suretiyle meydana gelen fesihtir.

MADDE: 40

ACZE DÜŞME:

Üyelerinin ilgisizliği veya ayrılmaları sebebiyle üst üste iki olağan Genel Kurul toplantısının yapılmaması dolayısıyla Yönetim kurulu teşkiline imkan kalmadığı hallerde dernek acze düşmüş ve kendiliğinden dağılmış addolunur. Dağılma halinin tespiti, dernek merkezinin yerin en büyük mülki amirinin kararı ile yapılır. Acze düşme hangi şube hakkında gerçekleşmişse yalnızca söz ko-

nusu şubeyi ilgilendirir, diğerlerinin dağılmasını gerektirmez.

MADDE:41

TASFİYE:

Derneğin fesih ve acze düşmesi sebebi ile kendiliğinden dağılması halinde mal ve para varlıklarının tasfiyesinde esas kaide; Genel Kurul kararı ile şayet Genel Kurul toplanamıyorsa Yönetim Kurulu kararı ile Gönül Kuşağı Derneğine devredilir.

MADDE:42

DERNEĞİN KURUCULARI:

Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği aşağıda adı ve soyadı yazılı tamamı Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı kişiler tarafından kurulmuştur.

Geçici Yönetim Kurulu aşağıdaki isimlerden oluşmaktadır.

1. Ali Baylar
2. Mehmet Özdem
3. Hakan Hasan Doğrugüven
4. Yusuf Sarıkaya
5. İdris İbiş
6. Şeref Koçak
7. Sabri Gürses

MADDE: 43 HÜKÜM EKSİKLİĞİ:

Kırk üç maddeden müteşekkil bu tüzükte hüküm eksikliği bulunan durumlarda Dernekler Kanunu ile Türk Medeni Kanunu ve ilgili diğer mevzuatın dernekler hakkındaki hükümleri uygulanır.

GALERİ

İstegimiz
Erlak
Eş eşyası
Giyim

Eşim İSSİZ Kaynaranın yanındakıyorum

Eşimin işi olmadığı için mecburiyetten
Kaynarandakıyorum Sizden rica ediyorum
yardiminizi bekliyorum

Size saygılarımı sunuyorum

03477006 adlı öğrenciyim. Size kısaca işimde bulunduğum durumu anlatmak istiyorum. Adana doğuluyum, bes binden oluşan bir ailem var, babam emekli ama size bilirsiniz ki bir işçi emeklisinin aldığı maaş gününce kapullarda bes binlerden oluşan bir aile için yeterli değil, küçük kurdem ilköğretim sekizinci sınıfta okuyor. büyük kurdem ise geçirdiği büyük bir rahatsızlık sonucu ameliyat olan usmı gerektiren bir durum çıktı ve bu ameliyatı en az bir yıl içinde mutlaka olması konusunda en az işin altına ne yaparsanız bileceğiniz kadar, ameliyat işin gerektirdiği olan miktar bizim için büyük bir tutardır, Adana devletinden sonra emirle büyük sayıda huse oldu bu huse rağmen kurumun yanında okuyoruz tek yer var, okul ihtiyacımızı karşılayabilmeye işin altına sağcı yardım burs ediyor, yavaş yavaş zorluklar içinde sürdürüyoruz, okulda geçen süre boyunca cebimde para olmadan geçtim, simit marketlerime tutul anlarında etlerine girerken ben okulu kayıtlı işin gelip yıl sonunda eve döndüm, her şeyi bir yerden huse yapı para yardımı olmasında, is mamur sağcı bulmasında, Eger bu şekilde böyle yavaş yavaş okulu bırakmayı karar verdim. Umurtlu olarak sen kez siz bütçelerine basarsanız, bu işi yapar gibi kurumlarda bursu yavaş, olursun. sevincini anlatamayacak derecede olurum. Haberiniz büyük bir sabırsızlıkla bekliyorum.

